

ХГФ.30

ΧΓΦ. 30
ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ 30

Βιβλίο Μητρόπολις Κιτίου

Βίος ἡ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Παναρέτου ἐπισκόπου Πα-
φου Ἰησὺς Κύπρου.

Εὐλογησον Πατερ

Καθὼς δὲ κηρόμενον λιμνέλας ἐν τοῖς ἰσθμοῖς αὐτῶν
πολλῶν δένδρων καὶ θάμνων, καὶ φυτῶν, καὶ βοτα-
νῶν ἰσθμῶν οὐρισμομένων ἡσάν μέρος Ἰησὺς γῆς, ἐ-
ξαγόμενον δὲ, δια' Ἰησὺς μεγίστης, καὶ καλασθε-
αζόμενον, γίνεσθαι χρήσιμον ἡσάντα ἀνδρα-
στον. Λοιπὸν δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀρετὴ, λιμνέλας μὲν ἐν
τοῖς ἰσθμοῖς ἡμῶν, ἐπεξεργαζομένη δὲ, καὶ
λεηλοποιούμενη, ἐξέρχεται ἡσάντα ἡσάντα, καὶ
χρήσιμος γίνεσθαι. Ἰσθμῶν δὲ Ἰησὺς ἔχοντας αὐτῶν, ὅ-
σον καὶ ἡσάντα μὴ ἔχοντας. Αὐτῶν Ἰησὺς ἀρετῆς
ἐγενήθησαν ἐργάται, ὅμοιον οἱ ἀσκηταὶ Ἰησὺς ἔρη-
μοῦ, καὶ οἱ μοναχοὶ ἰσθμῶν κοινοβιῶν, ἐπεδὴ αὐτοὶ
ὡς ἔργον κυρίου ἔχουσι τὰ Ἰησὺς ἀρετῆς ἔργα, καὶ
πολύ περισσότερον δύνασθαι οἱ λοιποὶ προσδύσαι
ἡσάντα. Ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς, καὶ Πατριάρχαι,
καὶ ἐπισκοποὶ, ἡσάντα οὐρισμομένων ἡσάντα ἡσάντα
ἡσάντα, καὶ δορυφόροι τοῦ λαοῦ ἰσθμῶν πόλεων, ἡσάντα
ἡσάντα, καὶ ὅμοιον ὅμοιον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ αὐτῶν ἡσάντα
λαϊκοὺς πολλοὶ οὐδυνήθησαν ἡσάντα. ἐπιπλεον
λοιποὶ γίνεσθαι ὅμοιον, ὅμοιον ὅμοιον ὅμοιον καὶ ὅμοιον,

λο' τοιούτων ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ Ἰηὺ σημερον δι-
νατας δις ἐργάζεσθαι Ἰηὺ ἀρετῆν, ἢ καὶ γὰρ ἰὸν κό-
σμον ὀβρισιόμενος, ἢ καὶ ἀσχοῦς ἢ ὀλοιοῦδος.
διότι ἢ ἀρετῆ δι' ἄλλο ἐστὶ, σαρὰ ἢ ἡρῆσις ἰων-
θῶν ἐνλογῶν, ἢ ἐργασία ἰων κακῶν ἐργων, καὶ
ἢ ἀσοτροφῆ ἰων κακῶν. ἢ σοῖος ἀραγε ἀμφιβά-
λλῃ, ὅτι εὖλος ἰων ἰοιούτων ἐργων, ἔδύναται δε-
κασοθῆναι σὰς ἀνδρωσος ἐνώσιον ἰῶ Θεοῦ,
καὶ ἔμνονον οἱ μοναχοί, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ λαοί
κοι; καὶ ὅτι ἀσόμεν ἰὸς λαϊκούς βῆθη ὁ Θεός ἰα-
ρα, ἀσὸ δέ ἰους μοναχούς περισσοδρα; διαχ-
λοῦδο οἱ μοναχοί, καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ κληρικοί,
οἱ γὰρ ἰὸν κόσμον ὀβρισιόμενοι, χρεῖος ἔχουσι
σοιγῆν καὶ ἐργάζεσθαι στήθονα ἰων λαϊκῶν, καὶ
μάχιχα οἱ βερῆς καὶ ποιμένες, ἢ ἰνες ἢ σὶ ἰοῖα
λοῦ παράδειγμα ἰοῦ λαοῦ. κατὰ ἰὸ γεγραμμένον.
ἢ ἰω λαρεφάτω ἰὸ βῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν ἰων ἀνδρῶ-
των. κ. τ. λ.

Ταῦτα γυνῆς καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ σαρ' ἡμῶν εὐρεῖα
βόμενος σημερον ἅγιος πανάρετος, ἔμνονον γὰρ ἰα
ἀνωτέρω χρεῖ ἰων λαϊκῶν ὀβρισιόμενος, αἰσαν ὀσδ
ὀβρισιόμενος εὖλος ἰῶ κόσμου, ἢ ἰοί γὰρ μόνην ἰὸν ἡρῆσι
ἰων θῶν ἐνλογῶν, ἰὸς ἀσοτροφῆς ἰων κακῶν, καὶ
ἰὸς ἐργασίας ἰων ἀγαθῶν, ἀλλ' ὡς κληρικός, καὶ
ἔμνονον ἀπλοῦς κληρικός, ἀλλὰ βεραρχῆς καὶ
ποιμῆν ἰῶ Χριστοῦ μου λαοῦ, ἢ γωνίβηλο γὰρ ἰα
μεγάλα ἐργα ἰὸς ἀρετῆς, ὅτι ὡς ὀβρισιόμενος

ἐν μέσῳ τῆς πόλεως , ἀλλ' ὡς μέσῳ τῆς βαθυ
βαθῆς ἐρήμου , ἕως ἠγωνίζετο ὁ ἰρισόβιος .

Πουτὸν βίον καὶ τὰ ἐνδεα καλορθωματα βυζαντινῶν
δὴνηθῆναι σήμερον , ἡ δὲ εὐμελέρας αἰσας .
Ἐνα μὲν , ὅτι ἡ δὲ ἰσὺς ἐσχάτους ἰσὺς καί τῳ , ἐβλά-
τησεν ἡ δὲ ἐν ἑρδοδοξῶν ἡμῶν ἐμνησίαν , ὁ λοιπὸς
αἴγιος βλατος , ἐν καίρῳ δηλαδὴ ἑπρασίας , καὶ ἀ-
νομβρίας , καὶ ἠγίασεν ὁ λοιπὸς . ὅχι δὲ ἀδελφί-
κῳ λέγει , καὶ ὅτι ἀδελφίαν ἐσηγήθησεν ἡ δὲ Χριστοῦ-
ἐμνησία σοφωτάτους , καὶ ἡ δὲ ἰσὺς ἐσχάτους ἰσὺς-
χρόνους , ἐνέμα τῆς ἰσὺς ἀδελφῶν ἀγαρηνῶν καλορθω-
τας . ἀλλὰ αὐτὸ ἀσυνθιμὸς ἀγῶνας , οἱ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ
καὶ ἰσὺς γενεάς , ἡ δὲ σοφὰ ἀδελφίαι . καὶ ἀλλο-
δε , ὑπαρχῶν ὁ λοιπὸς ἡ δὲ τῶν ἰσὺς ἀγῶν ἡ δὲ
ραρχῶν , ὁ λιγὺς ἔχει ἡ δὲ ἰσὺς αὐτὸν ὡς ἀγιον .
ἐσθλὴ καὶ ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ὁ δὲ ἰσὺς βίος ἐμμε-
ριέχεται ἡ δὲ ἰσὺς βυζαντινῶν (*) καὶ ἰσὺς ἀ-
χιν ἡ δὲ ἰσὺς ὅχι ἰσὺς ἀγιον . ἀλλ' ὅτι ἔχοντες ἰσὺς οἱ
σοφῶν , ὅτι ἡ δὲ ἰσὺς ὑπαρχῶν αἴγιος λέγεισιν , ἡ δὲ ἰσὺς
ἡ δὲ ἰσὺς , ἀδελφῶν , ἔχοντες ὑπὸ ὅτιν , ὅτι ἡ
καί τῳ αὐτῶν . ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ὄνομα , ἀλλὰ ἰσὺς
ἡ δὲ ἰσὺς ἰσὺς . ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς
καί τῳ , ἡ δὲ ἰσὺς αὐτῶν οἱμοναχοὶ ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς
καὶ ἰσὺς ἀδελφῶν . ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς
ἀρχομας τῆς δὴνησεως .

Οὗτος ὁ ἐν αἰσῶνι πατὴρ ἡμῶν παναρετος , ἐν τῶν
ἐργῶν ἡ δὲ καὶ ἡ δὲ ἰσὺς , καὶ ἐν τῆς ἰσὺς
ἡ δὲ ἰσὺς . καὶ ὅτι ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς ἡ δὲ ἰσὺς

σαρά Θεοῦ ἐδοξασθη . ἔλος οὖν ἰσὺς ἰσοῦς ἐσοῦσι
ἰσὺς , μέχρι ἰσὺς ἐσοῦσι αὐτοῦ ἀξίας , καὶ
μὴν μαρτυρίαν ἔχομεν . ἐσοῦσι ἰσοῦς ἐπὶ
τὴν ἀρετὴν ὁ μακάριος . ὡς ἀγωνιζόμενος ὑ-
πὲρ ἡμῶν , ἔδωκε αὐτὸν ἐγνώριζεν , καὶ ὁ λόγος
δέξασθαι φανερώσει ἰσὺς ἀληθῆρας ἄλλο ὑπερόν . ὅθεν
ἐν ἰσὺς συμπεραίνομεν , ἰσὺς τοῦ πατρὸς τοῦ αὐτοῦ
σοῦσι δένδρα . καὶ ἀλλο αὐτὸν ἰσὺς ἰσὺς ἰσὺς αὐτοῦ
ἰεραρχίας . ἠγωνιζέτω ἰσοῦς σοῦσι , καὶ ἔλος ἀγωνι-
ζόμενος ἐν μέσῳ σοῦσι , ἐν ἰσὺς ἐσοῦσι αὐτοῦ , ἐν-
ἦ βέβαια βύρσιμονο ἀγῶσι οἱ κληρικοί αὐτοῦ σοῦσι
γοί , καὶ οἰκιστοὶ ὑποῦσι . καὶ ἰσὺς ἰσὺς καὶ σοῦσι
νήδῳ ἰσὺς ἀρχιερέων . αὐτοῦσι λέγου ἰσὺς αὐτοῦ ,
ἠδὲν ἠδὲν κρύψας ἰσὺς ἀγῶσι ἰσὺς αὐτοῦ ἀρετῆς , οἱ
ὁσοῦσι ὑποῦσι καὶ κληρικοί , μόλις ὀλίγον δι-
αίτημα σοῦσι ἰσὺς ἰσὺς αὐτοῦ σοῦσι ἐγνώρι-
σαν . σοῦσι μάλλον ὅταν ἦτον ἀπλοῦς καὶ
ἰσὺς , καὶ μὴ ἦτον παντάσῳσι ἀπὸ σοῦσι
ἰσὺς αὐτοῦ ἀγῶσι , ἐν δὲ καὶ ἰσὺς ὅλουσι
ἀγῶσι , καὶ ἀναμφιβόλως . ἐσοῦσι ὅμως καὶ
ἐγένετο σοῦσι ἰσὺς ἰσὺς , ἰσὺς δὲ ἰσὺς θεοῦ ἰσὺς
σοῦσι καὶ ἐνάρετος , διὰ τοῦτο ἐν δὲ σοῦσι
ἐφῆσθαι ἀρχιερέσι , καὶ καδὲ σοῦσι ἰσὺς
σοῦσι ἰσὺς ἐν Κύσῳ πόλεως πάθου , ὁ κα-
σοῦσι σοῦσι , καὶ σοῦσι ὅλιγον ὅμοιος ἰσὺς
ἰσὺς σοῦσι σοῦσι . ὁ πάσαν
ἀρετὴν ἐξασκήσας , καὶ σοῦσι .

Κναβας εν ρε τον θρονον, και εχων τους υση
 ρελας αυλου κατα την λαξιν, εχον βεβατα αυ
 τον οτοι, οσον και οι κληρικου, ως ενα καλον
 αρχιερα. λεγοντες προς αλληλους. Δόξα λα
 αγιω θεω ημων, ος εδωκεν ημων λοιπον αρ
 χιερα. λασηνον, σραον, ευκαλη, υδομονη
 κον, εσθηταλον, και φιλησουχον. οχι ομως
 και ως αγιον, και εσιδη λοιπον αυλον ενομη
 ζον, οδεν εεξελαζον περι της σραερας αυλα
 θιοτης. υγερων δε πλησιασαντος αυλου λοτελος
 εφανερωθη η αυλου αγιωτης, οσον σροισθ δανα
 του, οσον και μελα δαναλον. φανερωθησης εν
 οτως, οσα πρακτικα ευρον εν τη μνημη αυ
 των οι οικιαμοι αυλου, λαυλα η εγραψαν,
 και ρε φως εδωκαν. εν τη λα λοιπον πληρο
 φορημεθα, οτι οι μαθηται αυλου εγραψαν
 μονον περι της οσα εδον αυλοι, λα δε σρω
 λα αν και εβελονλο γραψαν τα ενγνωριζον.
 ημης δε ευαρετηθεντες, και ρε μονα αυλα
 οσα θυρομεν, αναφερομεν. ολα εν λαυδα, οδξα
 ζοντες τον εν Τριανθ θεον.

Κναβας εν ο θθος ουτος παναρετος, εις το
 ευφος της αρχιεραουσνης, εκρυσσε μεν
 ως επομεν την αγιωτητα, η απο αυλους τους
 οικητους, ρε δε λοφανερων εφαινελο μονον η
 πραοτης αυτου, και η λασηνωσις. η προς
 το ιδιον ποιμνιον αυτου ακριβης εσμεερα, και
 συμπαθα, και διδαχη. η λορη αυλου ηλον

σαύνη γινη, ἀσάξ ἰησ̄ ημερας μελιδον ἑαυτη
νοι σιλιζόμενος. εὐδούτ εἶλεγεν ὄλι ἑδύνατας
ῥωγην, διαδηνίου τομαχου ἀσδένταν. μελά δέ
ἰηνί αὐδηνί ῥοθην, ἡσερχόμενος ἡς τόν ἑαυτοῦ κοι
ῥάνα, ἔκρηε τήν θύραν ἀροασιζόμενος ὄλι κοι
μάλια. ὄθεν σαφαθηρῆσαντες αὐτόν, ἀσόμεν
ρον ἰο κέρος, ἔβλεπον αὐτόν ἰταμενον ὀρθιον ἡς
προσδυχην, δι' ὄλης ἰησ̄ νυκτος. ἰηνί δέ κηίνην αὐ
ῥού αὐλος μονος ἐσεουσελεο, μη ἔχων ἐν αὐτῇ ἕλε
ῥώμα μαλακόν, ἕλε προσμέθραον, ἰηνί ὄσοιαν
ἡχεν ἀποκρυφον, ὄσον ἡδύνατο. καί ὄταν ἰις
φίλος ἡρχεο προς αὐτόν, ἐφαινεο ὄλος χαρίης.
ὑσοκρινόμενος ῥυβηγῆθηα. ἡχε δέ καί μεγα
λην προσοχην, ὄταν ἐξεδύεο ῥό ἑαυτοῦ ὑσοκαμ
σον, ἕνα μη ἰση αὐτόν ἑδῆς γυμνόν. ῥό δέ αἰλιον
δεχομεν ἡσῆν μελά ῥαῦτα. ῥον καρπόν ἰησ̄ θῆας =
ληθργίας ἡτον ἀῆποδε σύνους, καί σκεσθικως
καί περὶ δακρυς, εὐ ἰησ̄ σοχηῆς δὴλαβρας. ἡ
ἐσοθῆ ἡσομεν ὄλι ῥά ἀρχαῖα, καί μέσα ἰησ̄ αὐτῷ
θιοῆς οὐκ ἐγράθησαν, ἀναφέρομεν μονον δυο =
θαύματα, αἵτινα ἐδέχθηεν σθησιόν ἡς ῥό ῥελος ἰησ̄
ζωῆς αὐτοῦ. εὐδού ὄσοίου ἐγνωρισθη ἡ κερυμ =
μενη ῥού ἀγίου ῥούτ ἀρεθῆ, καί ἀγιοτης. ῥαλι
ἐαν' δέν ἡδεχον ῥῆν αὐτοῦ ἰοι μαδητας αὐτῷ ῥαῦτα,
ἡ ἡχον αὐτόν δια ἀγιον. ἡ αὐτῶσατε ἕνα σιτωθῆτε
ἰηνί ἀῆθησαν.

κασιος ἡεβῆς προσεδύων ἡς ἐν χωριον ἰησ̄ ἐ
σαρχιας ῥού ἀγίου ῥούτ παναρέτου, ἐνικῆθη
ἀσο ἀλοχροκέρθιαν, καί καλεδυναθῆτε ῥους ἐδῆ

την ἐνορίαν αὐτοῦ σογύ, ἧς ῥοσον ὡς καλέφου
 γον εἰς ῥόν ἅγιον, μὴ ἔχοντες ῥο ῥε σοῖησαι.
 καὶ προσκαίοντες ἔξῃον διορδωσιν, ῥης με-
 λαξὺ ῥῥ ῥερέως καὶ αὐλοῦ ὑσοδεσεως. ῥαῦθα αἰ-
 κούσας ὁ ἅγιος μελεμαχέσαλο ῥόν ῥερέα, καὶ ῥ-
 σωῦν αὐλοῦ ῥα καὶ αὐλοῦ, ῥῥεγξεν αὐλοῦ καὶ ἐν ῥ
 δέτησεν. ὁ δὲ ῥερούς ἀσεκρῖδη ῥω ἅγιος καὶ
 ῥωσεν, ὁ ῥε ῥοῖ συκοφαντῖα ῥα καὶ αὐλοῦ λεγόμε-
 να. σιηούσας ῥν ὁ ἅγιος τῶ ῥεῖῥ, ἀσεχούσεν αὐ-
 λοῦ ἐν ῥῥήνη. ἀσεχδῶν ῥν ὁ ῥερούς ἧς ῥα ῥῥα,
 ῥν εἰσαύσαλο ῥῥ κακοῦ. ῥοδε καὶ οἱ ἐνχώριοι, ῥ
 ῥοῦδες αὐλοῦ σῥάτῥονδα ῥα ῥῥα, ἐῥδουδες σάχιν
 ἧς ῥόν ἅγιον, ῥωσεν ἐν δούεῖρου ῥα καὶ ῥῥ ῥερέως.
 καὶ σάχιν προσκαλέσας αὐλοῦ ὁ ἅγιος. ῥμοῖο
 γησε σάχιν αὐλοῦ ὡς ῥο προλεῖρον. ὁ δὲ ἅγιος εἰς
 πηξῖας αὐλοῦ ῥκαυῶς ἀσεχούσε. ἐκῥνος δὲ ῥμο
 νον ῥν εἰσαύσε ῥου κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ῥῥεῖονα εἰς
 ῥ ῥωῦ σῥοῖεῖρων. οἱ δὲ χῥιτιανοὶ ἀσεχδῶντες σά-
 χιν ῥωσεν ῥω ἅγιος ῥα γενόμενα. ὀργισδῥς ῥν ὁ ἅγιος,
 εἰς ῥη ῥοῖ ῥω ῥης καρδίας ῥῥ ῥερέως, σῥοσε-
 κάχουεν αὐλοῦ καὶ ῥῥῖλον. ἐμῥοσδεν αὐλοῦ ῥῥεῖ
 χον αὐλοῦ αὐτηῖως. ὁ δὲ ῥερούς ἐκῥνος, ῥλε-
 ῥόν ῥεῖον φοβῥόμενος, ῥλε ῥῥς αὐδῥώσεους καὶ
 ῥόν ἅγιον ἐνδῥεσόμενος, ῥῥχῥησεν ῥῥδῥς νὰ ὁ-
 μῥνη καὶ νὰ ῥηκαῖῥας. σῥοῖεῖρον ῥο σῥανάχι-
 ον καὶ ῥοῖεῖρον ὄνομα ῥου ῥησοῦ χῥιτοῦ. ῥοδε-
 καὶ ὁ ἅγιος ὡς ῥῥεῖσε ῥαῦθα, μεγῥῥως ἐλαῖαχ-
 δη, καὶ ἐῥῥῖξεν ἧς ῥην ἀφοβῖαν ῥου ῥερέως, καὶ
 ἐν ῥης σῥηχῥῥς ῥαραχῥῥς καὶ ῥῥ ῥῥου ῥοῖου, ἀσο

ἀσποκριθῆς λέγει αὐτῷ, ἐμφραγήτω λόγισμα σου
ἵνα μή ὀμνύῃ ψεύδος· καὶ ὦ λόυ Δαυμαλός!
εὐδοθε ὁ ἱερθεὺς ἔμενε βωβός, καὶ τὴν ἰδύναθ
λαχῆσαι· ὁ δὲ ἅγιος λασηνοφροναῶν, ἔλεγεν,
τὴν ἐγώ ὁ ἀνάξιος λοῦδο σεσοίηνα· ἀλλὰ λοφθε
ροῖ ὄνομα λοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐσαίδουσαν
αὐλον· λοθε ὁ ἱερθεὺς ἀσχυνομένος γς Ἰθλο ὁ ἔσα-
θεν, ἀσπῆθεν ἀσὸ ἐμῆ καὶ ἔμενε βωβός, Ἰουανόν
καρρόν· ἦτα, ἀσθενισας βαρέως ἐκινδυνουεν γς
θάνατον· ὁθεν καὶ φοβηθῆς Ἰθν Ἰουάσαν περισιν,
Ἰθ Θεοῦ, ἦ τιςπραγματικῶς ἦθεν ἐσὸ αὐλον ἔλι-
ζώντος, ἐχυσῆλο καδ' ὑπερβολὴν· καὶ μέλα φόβθ
γράφθ προς Ἰόν ἅγιον παρακαλῶν, καὶ λέγων,
ἵνα καταδεχθῆ καὶ νὰ ἐλθῆ προς αὐλον χάριν,
ἐξομολογήσεως καὶ συγχωρήσεως· ὁ δὲ ἅγιος βλε-
πων Ἰθν Ἰθ ἀνδρὸς μελανοῖαν, ἔδραμε μέλα χα-
ραὶ καὶ πρὸ θυμίας προς αὐλον, καὶ ὡς προσήγγη-
σεν γς Ἰθν κλίνην Ἰθ ἀσθενῆτος ἱερθεῶς, ὅτις ἔδνε
εὐλαγοισθια· λέγει αὐτῷ, θάρσα Ἰεμνον, ὅτι με-
λανοῆσας ἐλεηθῆσθ παρὰ Ἰθ Θεοῦ· ὁ δὲ διασχη-
ματων μόνον μελανοῶν καὶ σακρυῆροῶν, ἐδηγο-
σοίθ ὅτι παρακαλῆτον ἅγιον δεηθῆσας Ἰθ Θεοῦ,
ὑπερ' ἧς γύσεως ἧς ἑαυτοῦ γηῶσεως, ὅσως ἐ-
ξομολογηθῆ ἐνώσιον Ἰθ ἁγίου· καὶ παρασηση-
λας ἑαυτῷ ἀμαρτίας, βυθῶ γαγγχισθῆς ἔνθ ὁ ἅγιος
προς αὐλον, ἐμνησθῆν ἰδύρα, καὶ τῆσθ γς προ-
σδυχθῆν, ἐδέελο Ἰθ Θεοῦ ὑπερ' αὐτῷ, καὶ ὦ Ἰθ
Δαύμαλός! βυθός ὡς βυθόχῆσαν αὐλον ὁ ἅγιος,

ἔλυθη δὲ δεσμὸς ὁ βερβίς . καὶ ἔταξέ με ἰαδρήντ σογ
 λτ̄ ἐξομολογηθῆς ἰὰς ἀμαρτίας αὐτῶ· ἐξήγη δὲ ἡν
 συγχώρησιν . ὁ δὲ ἅγιος λέγει αὐτῶ , δάρισγ δέμων
 μου , ἰδοὺ γὰρ βελίξῃς γῆς θάνατον , καὶ ἴησος ὁ κύριος
 γενήσεται σοι . ὁ καὶ ἐγένετο κατὰ ἡν δὲ ἁγίου θω-
 νην . ἰδοὺ δὲ δαῦμα μαρτυρεῖται ἀσώσογλτ̄ς . ἀρῶ-
 σαντων δὲ παρὰ δὲ ἁγίου θεσσαλονικίης κυρί Γερασί-
 μου , ἰὸν ὄρεθεντα ἰολε εὐα γῆς ἡνὶ κύσρον , καὶ στα-
 θρήφαντος μερικὸν καρπὸν . αὐτσαλε καὶ ἕλερον δαῦ-
 ματῶ ἁγίου .

Οὕτως δὲ θεαρέτως βιοτεύον ὁ ἅγιος , ἐφθάσε καὶ
 γῆς δὲ ἰησος ἡς ζωῆς αὐτοῦ . ἀροῖδων δὲ ἰὸν θάνατον ,
 ἠρξάτο ἀρῶ ἡμερῶν ἐδοιμάξην ἰὸν ἰαθρον , σαάσων αὐτοῦ
 ἰδιῶς χερσὶ . ἦτα καὶ ἰὰ ἐνδύματα αὐτῶ ἄἔμελλε
 φορέσας διὰ ἰὸν ἰαθρον , ἐράσδε καὶ αὐτὰ ὁ ἴησος , ἀσο
 γλουμὸν σάνιον . καὶ ὅταν αὐτὰ ἐλεγχῶσεν , ἠσθένησεν
 ἀσὸ ὀλίγον διάρρηταν , λέγων τοῖς ἐαυτῶ μαθηταῖς ,
 ἢ ὡρα δὲ θανάτῃμου ἐσρηποιάσεν ἢ δέμναμα . καὶ ἴη-
 σος γένοιτό μοι ὁ κύριος . οἱ δὲ ἐνόμισον ἰὰ ἰοι αὐτὰ ἴσο
 χονερίας λόγια . ἢ ὅτι παρακαλῶν λέγει λαῦτα . γῆς ἰὸν
 ἰο δὲ μόνον ἀμφίβαλον , ὅτι μόνον ὁ σὺ ἐξομολογηθῆ
 ἀήσδε κατὰ σάν σαββατον , ἐν εὐαγγῆ ἡν δὲ δὲ μαδ-
 τῶ ἐξομολογηθῆ , καὶ ὡς ἐμὲ ἰὸν ἴχον ἴσοχίαν ἰνα
 ἀροσμενοντας ἡδῆν ἰὸ ἀσὸβησομένον . ὁ δὲ ἅγιος αὐτε
 νάησας ἐμὲ ἡνὶ συνεχῆς διαρρηίας . ἀρῶ δὲ ἔσπερας ,
 λέγει ἰὸν πρῶδοσυγγέχω αὐτῶ . αὐριον ἰὸ ἀρῶ ἰαθων
 καὶ ἕλερον ἡμνονον , κατὰ βα γῆς ἰὸν ἀγίαχον , καὶ εὐα
 δέξῃς ἡδῆν εἰ καρέβιον , γῆς ἰὸ ὄσῶιον δὲ ἰοιμετας ὁ ἁγί-

πρωτων καρσαδων, κυριος παρθενιος, προς τον
οσοιον ηθε, ολι παρακαλω αυτον, ινα λαβη τον
υψον να ελθη προς με ης εξομολογησιν μου.
ο δε πρωτοσυγγεγος εξελθων εδηνηλο τοις ευη λα
σερι του γεροντος αυτου, λεγων, ολι παρακαλω ευ
του γηρατι και της ασθενειας. διολι, σ'οθεν η ξυβρη
αυτοι, ολι ο αγιος καρσαδου ορισελαι ης λο σα
ραδαχασιον μας, ενω καμια ηδησις η γραμμα
δει ηηθεν ης ημας σερι τουτου. αλλ' ο δε υποδεσιν
δινα εχη ο λοιπλος ινα ελθη ης την σ'οχην μας.
ταυτα εν λεγων και τοχαζομενος, ημελησε την
προφαην του γεροντος. ο δε αγιος προσρων ταυτα,
αμα του εγερθηνας ευλου υψον, λεγα σαχιν -
προς αυτον, ινα διδραξης, και οχ' υσαχης καδως
σοι ησον, ο αγιος καρσαδου ερχεται εν σ'οχια
κατω ης τον αυγιαχον, υσαχε χοισον και μη αργο
σορης. λοδε δη ο πρωτοσυγγεγος θαυμαζον ης ης
λογος του αγιου, αμεσως καθηηθεν ης τον αυγια
χον ως προσελαχθη, και ουδως βηεση εν'καρ'αβιοι
λο'οσοιον ηρχελο με'οριον ανεμον ευη'οσου αυ
τος ιγαλο, και εσιμηνας ολιγον, ιδου και λο'καρ'α
βιον ελθων, ελιμενισθη ευη. και σαχιν ολιγον
εσιμηνας, ιδου και ο πλοιαρχος ερχομενος ευη
καρ'αβιου, εξηηθεν ης την ξηραν, λοδε και ο πρω
τοσυγγεγος σ'οχιασας • προς αυτον, ηρωλησεν εαι
εχη δινα ερχιερεα ης λο'εαυτου καρ'αβιον. ο δε
πλοιαρχος υποσ'ουδης δια την διοαυτην ερωλησιν,
εαυψεν ης την αρχην την αληθην. εσηρα σ'οχιο

πληροφόρησας αὐτόν, ὅτι τὸ ἔρωτα περὶ κακῶν ἰνὸς
 λέγει αὐτῷ ἔχων ἄγιον πρῶτον καρσάδου, ἃ
 σοὶ δὲ ἐναντίον ἀνεμὸν ὅτις ὄρεν ἡμᾶς ἄθ' ἐ
 πείρας, σαρκασχολύσαντες, ἠήδομεν ἐδῶ γὰρ ἴν' ἑνὸς
 σπον, ἄμυντες καὶ μὴ ἐχθόμενοι, ἴδοτε καὶ ὁ πρῶ
 τοσύγγετος ἡσθηδὼν μετὰ τοῦ πλοιαρχῆος γὰρ ἴοι καρσά
 βιον, καὶ ἴδων αὐτοῦ ἰόν ἄγιον καρσάδου, μετὰ
 λως ἐθαύμασεν γὰρ ἴοι προσβαλιωτὸν τοῦ ἀγίου αὐτοῦ
 χέροντος. καὶ σησιαίσας λέγει τῷ ἀρχιερεῖ ἄσαντα
 ἴα γινόμενα, καὶ ὅτι ἔχη μετ' ἐαυτοῦ, καὶ ἔδερν
 ζῶν, ὅσως σπορὸν δῶσιν ἀμφοτέρω ἐσάνω γὰρ ἴν' ἑνὸς
 λην πάθου. θαυμάσας τὸν ὁ ἀγιος καρσάδου γὰρ
 ἴα γινόμενα, ἐξῆλθεν ἔξω τοῦ σπλοῖτος, καὶ ἀναβάν
 τες ἀμφοτέρω γὰρ ἴα ζῶα, ἀσπῆλλον γὰρ ἴν' ἑνὸς
 σπορὸν τοῦ ἀγίου πανάρελον, χαίροντες καὶ δόξαρον
 τες τοῦ Θεοῦ.

Πλαι ἡγοῖσόν ἡσθηδὼν γὰρ ἴν' ἑνὸς σπορὸν ὁ ἀγιος
 καρσάδου, ὅτε δεξιάς αὐτοῦ μετὰ χαρᾶς ὁ σπλο
 σποχίδης ἀγιος πανάρελος πάθου, καὶ ἀπασθέν
 τες ἀμφοτέρω, λέγει αὐτῷ. ὁ Θεὸς ἀδελφεῖ σέ αἰσῖ
 τηγεν ὡς δε σπορὸν ἡμᾶς τοὺς λαοσφνοὺς, ἐσθηδὼν ἴα
 σχῶ κακῶς, καὶ ἡ ζῶήμου σησιαίση γὰρ θάνατον.
 ὅθεν καὶ σὰς σαρκασχολῶ, ἵνα ἐσιμῆτης ἐδῶ ὅσως
 ἐξομολογηθῶ ἐνώπιόν σου ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ ἴα θε
 λήματος σου ἀξιολήσομαι τῶν ἀχράντων μυτηριῶν.
 γὰρ τὸν τοῦ νόσου νὰ γηλυργίσης, ὅσως ὀλογοῦ
 σης καὶ τοὺς Χριστιανούς μου, ὁ δὲ χαρᾶς ἀσθηδὼν

σλασθας γς τους λογους του αγιου, υσεσχεθη γς λο
να λεεση ολα λασαρ αυτου. και η εσιουση η
μερα, ο μεν αγιος καρσαδου κεριος παρθενος
λητρησας, εμοινωνσε μεν τον αγιον, των αχραν
των μυσηριων, ολογησες δε και τον λαον. ο δε
αγιος ασθενης ων, με λα λο κοινωνησαι των αχραν
των μυσηριων, ολογησε και αυτος λο εαυτου ποιμνι
ον, ζητησας και παρ αυτη συχωρησιν. ελα λεγγ =
σαχιν δω αγιω καρσαδου, αδεχθε εσθη και ο
ανεμος εστιν εναντιος προς λο ασσολυσε, σαρα
καχω εσσηνον ωδε εως την αυριον, δια να ενλα
φιασης και λο σωματι. συν τοις αλλοις δε σαρα
καχω και τουτο, μη αλλαξητε λαφορειματα,
εσθη και ημυ ενδεδυμενος, αθ οσα ησπ αναγ
καλα προς λαφην. αλλ ως οβρισηματι, ελω ρα
σλον λες με γς ενα σαυμον. ριψαλεμεγς τον ελοι
μοσθενδα παρ εμου λαυμον. ουτως εν διαταξας
ο αγιος, η εσιουση ημερα προσδυχόμενος λα
θεω, και ουχόμενος υπερ λα σοικονιτ. σαρεδω
κα την αγιαν αυτου ψυχην δω θεω εν εδω α
σο χριστου: 1791: κατα μηννα Μαϊον.

Μετα δε λαυδα, ο μεν αγιος καρσαδου αναγγη
λας δω πρωδοσυγγεχω την του αγιου παρσοσαι
του ενδοχην, λεγγ ελω, εσθη και ο νευρος εστιν
ενδεδυμενος, λα παρ αυτη εσεξεργασθενδα λα
κοεσιλαφια, μη σαβανωσημεν αυτον καλα την
αυτη ενδοχην, αλλ ουτω βηθηδα γς τον λαφον,

ὡς ἐπιπόνως ἐζητήσαμε· ὁ δὲ πρῶτος ὑγγε^α
 ἔφη· πῶς ἔχεις τοῦτο, ἵνα μὴ κηδύσῃ καὶ
 ἐνλαφιάσῃ τὸν ἅγιον τερὸν δάμου, τὸν εὐεργέ
 τη μου ὡς δρέσῃ; οὐκὰ καὶ ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ;
 καὶ ὁ δὲ ὁ μὲν ἅγιος λαογονοβρονῶν ἀπέδρανε·
 τοῦτο, ἐγὼ δὲ χρεώτῳ σοίτησαι τὸ ἀσφαλίτηλον
 χρέος μου· καὶ λαῶν γέγων ἐφρονίζε λάσυνή
 δη, ἀρχιζόντες λοιπὸν ἵνα γυμνώσῃσι τὸ ἅγιον
 λήψανον κατὰ τὴν συνήθειαν, παρ' ἐχθρίδα οὐ
 ρον μίαν ἀγύσσον ἐνδελυγμένην ἐσάνω γῆ
 τὸ γυμνὸν σῶμα τοῦ ἁγίου· ἢ τοὶ ἐφέρετο γαι
 ροδῶς ἐκατέρωθεν τῶν μερῶν· μέχρι τῆς μέσης.
 ὡς, ἀσὸ τὴν σοχουαίριαν, ἢ τὸν σχεδὸν βεβυ
 θισμένη ἐν τῷ τῆς σαρκὸς· τοῦτο ἰδόντες ἄσαν·
 ἰες οἱ ἐκῆ ὑρεδείτες, μεγάλως ἐθαύμασαν διὰ
 τὸν κρυπτόν τοῦ ἁγίου ἀγῶνα, καὶ τὴν μεγάλην
 ἀρετὴν· οἱ δὲ μετὰ μεγάλης οὐλαβῆς· ἡγήσαντες,
 καὶ τὴν ἀγύσσον, καὶ ἐσενδύσαντες κατὰ τὸ δρέ
 σον, ἐνλαφιάσαν αὐτὸν μετὰ μεγάλης δροσονσῆς.
 καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν θεόν· τότε δὲ ἐλθόντες
 γῆ ἐαυτοῦς, ἐσέγνωσαν τὴν ἀληθίαν, διὰ τὴν ὁσῶσαν
 ὁ ἅγιος βεχόμενος κρυψῆς καὶ μετὰ θάνατον τὴν
 ἀρετὴν, οὐκ ἔδεξε γυμνωθῆναι τὸ ἐαυτοῦ σῶμα,
 καὶ τῶν γενομένων, ἀμέσως ἐδέξασθαι σαρὰ
 θεοῦ, διὰ θάυματος τοῦ τοῦτο.

II Λαχὸς τῆς παραχυλὸς ὧν ἔκωιτω γῆ τὸ προαύτιον
 τῆς εὐκρησίας, λρεθόμενος σαρὰ τοῦ ἁγίου,

και εκ της των Χριστιανων ελεημοσυνης . εδος
ιδων του του αγιου Ληφανου φερομενου ης την
εμυχησιαν , και σποδυμενον ης τον λαον εδρη
μεε λα δακρυων την υπερνοιου του λουλου πατρος ,
και ευεργετου οδουρομενος . σποδυμενος δε , εδο
μαιος ως ηδυνατο προσηγγισε λα αγιω Ληφανω , η
των εξ αυτου την βοηθησαν , και ωλου θαυματος .
Ουδως , ως ηγγισε η σποδη ταρβυθη τον , ως μη
η τον ευαντος ο σρων σαραχυλος . λαυλα μαδων ο
μακαριωτατος αγιος Κυσου , ηηθεν ευα , και α
σασαμενος τον λαον του αγιου , ελαβε μεδ' ευα
του την αυουσον , και μελεκομησεν ης την αρχι
επισουσιν αυτου . δια της οσοιας συναδρουζομενα
λα σηηδη των αδενων , και μεδ' ουγαθως λαυτην
αδασομενα , λα τασς σαντολε λαμβανουσιν , α
σοσασης αδενως .

Ταυλα δε λα σαρα η αγιου παναρετα μαρτυ
ρουνηλα κοινως σαρ' οηης της Κυσου , και χωμε
νης εδ' αυτω . περιεγραψουσαν δε λα αυλα , και σα
ρα η μακαριωτατου αγιου Κυσου , και εταηθη
σαν προς τον παναγιωτατον Πατριαρχην Κων
ταντινουπολεως Κυριον Γερασιμον , οντα τοδε ης
τον θρονον . προσεδι και ασο αηλους σολλους ,
λα αυλα εμαρτυρηθησαν , εξοχως καλα το . 1793 .
σποδυη ης την βασηθουσαν ορηθης σρων
αγιος Κασαδου , ο εξομοροησας αυτον τον α
γιον ως ησομεν , εσειησεν ασανλας , περι σαν ,
των των θαυμασιων . οηης αυτου η δε λαυλα , η
διαηυετο ης λακρυα δηηγουμενος . αφα δε λαυλα

εγένετο, και ο άγιος έφημίσθη σαν λαχού, η βραχμήθησαν λινές, ίνα δια νυκτός κείψωσιν εις του λαβου του άγιου λαζαρον. ο δε άγιος φαινελασ μαδ' ύπνους, ης τον πρωλοσυγγελον, ης τον Διαασον, εν λαυω και ης άλλου του μοναστηριου, λεγων αυτοις, ολι ηηθον προς αυτους κείψαι. εγερθεντες ουν άσαντες, έλεγον προς άλληλους την αυλιαν δε ης, εξυσανισαν. δραμοντες δε ιδου λασει τουλου, ούρον λας θυρας κεκρησμενας, και ησυχια σολλη. ηλα ορμισαν ης τον λαβου του άγιου. ιδου και ευη, σορδουόμενοι δε ηδου αληθως ολι κείψαισ λινές, σιασλοντες τον λαβου του άγιου, έφθασαν σχεδόν, έως ης αυλο του κιβώλιου. οι δε κείψαισ υδοντες αυτες έφυγον δραμαίως, και γνωρισθεντες σοιοι ησαν. ειδουτε, συσχυθεντες του λι ποιησουσι περι του, ούρον ούηλογον ίνα μη μελαδέσωσιν ασό ευη του άγιου λαζαρον, έως η ούρεθη νομιμον, και μανονιμορ. άλλ ίνα βαλωσι φυλακας εξ ημετερον και ευη ης εξοσίας, και ελω να φυλακίλωσι τον λαβου. και ελω σοντες, έβαλον της φυλακας, οι λινες και αυτοι, φόβω, και σέβας φερώμενοι, ελι δε και και λιασρα δαύματα λα υσο του άγιου ενεργούμενα βλεποντες, εφυγαλλον ασφαλως τον λαβου. ιδου λουσον ολι και ης τους παρόντας και ης έλαμψε δι' αρετης μεγαλης προς τον θεον, ορηθης άγιος πανάρετος, οητις εμπρακτως σιτισοιοι ημας σελων παλαιων άγιων, και σελων υποβεμένων.

αὐτῶν θαυμάτων, καὶ περὶ τῆς σιγηώσεως ἧς σου ἡ αὐ-
θρωςος ἀξιούδας πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τῆς ὀρθοδό-
ξου πίστεως, καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς, καὶ ἰδοῦ-
πραγματικῶς καὶ ὀφθαλμοφανῶς δοξαζέσθαι σα-
ραθε τῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, δοξάν αἰώνιον,
καὶ ἀφθαρτον, διδασκῶν ἡμᾶς καὶ μέγα δάνατον,
μέγ' ἑαυτοῦ παράδειγμα τὴν σωτηριῶσθαι ὁδοῦ,
καὶ ὀρθοπροσῳων ἡμᾶς, ὅτι συγγίψουσιν ἡς τὸν αἰ-
ῶνα, ὑπερέδωκε τῷ Θεῷ, ἐκ τῆς ἀναλογικῆς εὐκρη-
σίας, ἧς πύλας ἄδου ἡμαδισχύουσιν ἡς τὸν αἰῶνα
καὶ τὸ ἀψυδὲς ἡμαδου Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. ὦ πρέσβ, σᾶσα δοξαζιμή, καὶ προσκύνη-
σις ἡς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Λόγος πανηγυρικός

Εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Παναρέτου
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τῆς ἐν Παφῶ Κύπρου
Ἐγκωμιαζομένου διὰ τῆς ὑπερέδωκε τῷ Θεῷ

Ἐυλόγησον Πάτερ.

Πόθος μοι γίνεσθαι θεός, ἵνα ἐγκωμιάσω τὸν σὴ
μέρον ἐορταζόμενον ἅγιον Παναρέτου. ἀλλὰ
μη εἶχον τὰ βοηθῆσαι, ἰδέσθαι, τὰ ἐξ ἀρχῆς τοῦ
βίου αὐτοῦ πρακτικὰ, μέχρι τῆς ἱεραρχίας τοῦ
προοιμιάσας τὸν λόγον μου, ὡς ἡ βιογραφία αὐτοῦ
φανερῶς, μένω ὀλίγον κατῆρη, καὶ σύντομος. ἐγγύ-
ρρημον ὁμῶς τὸν νοῦν, καὶ ἀνεκδιὰ ριζοθεν τὴν
κατῆρησαν, ἡ τοῦ ἀνδρός ἀρετῆ, συνοδοιπορικῶς μέγα
θαυμάτων, ὑπερβυριῶν, ἡ, καὶ περὶ τὰ ἰδέσθαι τῆς βι-
ωτικῆς αὐτοῦ, καὶ μέγα θεός ἐφανερῶθησαν. δι' ἧν

ποιήσω ἐν λαοῖς, διακρίσω τὸν λόγον μου εἰς δύο
 μέρη. ἵνα εἴσῃ ἡ βασις Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ μαρτυρίας, καὶ
 Ἰησοῦ τῶν ἀνθρώπων, ὁμιλήσω Ἰουδαῖς ἰσχυρῶς ἐν
 τοῦ, ποία δὲ ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ; καὶ εἰς
 τῶν ἀνθρώπων; αὐτὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, οἱ
 λόγοι τῶν προφητῶν, οἱ δὲ διὰ τοῦ θανατοῦ πνεύματος
 δι' αὐτῶν λαλῶντες, περὶ τῶν δικαίων δηλονότι, καὶ
 ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῶν γεγε-
 νοῦσα, καὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων μαρτυρία αὐτὴ ἐστὶν. ὅσοι
 δηλαδὴ ἴδον καὶ ἤκουσαν τὰ θαύματα αὐτοῦ, καὶ
 ὅσοι ἴδον, ἢ ἐβουλήθησαν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἴδον
 αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀσάρκατον.

Εγχαριστοῦμεν δὲ τὸν Θεὸν πάντες λαοί. λέ-
 γει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τὸν βασιλῆα Δαβὶδ καὶ Σολο-
 μῶντος τῶν προφητῶν. λέγει δὲ λαοὶ, ἀποκρίνας ὁ
 Σολομῶν. τίς ἡ μνήμη αὐτοῦ, δηλαδὴ τοῦ Δικαίου,
 ἐστὶν ἀθανασία. ὅτι καὶ εἰς τὸν Θεὸν γινώσκεις, καὶ εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἀρετῆ,
 εἰς αὐτοῦ. οὕτως εἰσὶν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς δικαιο-
 σίας καὶ ἁγίους ἀνδρας. οἷος ἦν καὶ ὁ ἐν ἁγίοις πατρὶ
 ἡμῶν Θεανάρετος, ὁ σῶσαι ἀρετὴν ἐχούσας πρὸς ἑαυ-
 τόν. Τὸν δὲ ὁ προφήτης ἐγχαριστοῦμεν αὐτῶν.
 καὶ ὅπως ἐξ ἀποχρῆστος λέγει περὶ ἁγίου ἡμῶν καὶ ἀρετῆς.
 ὀνομαζῶν αὐτὴν σοφίαν. εἰδομένης τοιγαρτὶ ὡς ἄν-
 δρες σοφίαν, καὶ σὸν αὐτὴν, καὶ σὸν αὐτὴν εἰς
 αὐτὴν. καὶ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἐστὶν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν
 καὶ τοῦ σῶματος, καὶ δι' αὐτῶν ἡ δὴ τῶν ἐνδοξῶν
 τοῦ Θεοῦ. Τὸν δὲ ἡ αὐτὴν ἡν ἀρετὴν, ἵνα βασιλεύ-
 σῃ εἰς τὸν αἰῶνα. ὑποσχομαι δὲ ὑμῶν, καὶ ὅτι εἰς
 κρῖνον αὐτῶν ἰσχυρῶς τοῦ Θεοῦ. λαοὶ ὑποσχε-
 τὰς ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμῶν, καὶ ἀποχρῆστος λέγει.
 ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς δηλονότι ἐστὶν, ὅτις ὁ δὴ τῶν ἡμῶν εἰς

την ὁδὸν ἡσ σαθηρίας, καὶ ἀνορθοί, καὶ διεχάρη, καὶ
σποδρέση, καὶ διδάσκη ἡμας. εἰς αὐτὴν ἡν σοφίαν
ἡν ἀρετῶν ἀνασάνας ἰο νοερον, καὶ ἅγιον Πνεῦμα,
ἰο ἀσάυγασμα ἰου αἰδου ὄωλος, καὶ ἡ ἡμιον ἡς ἀ
γαθόητος ἰου θεου. δι' αὐτῆς ὀηχισλας ὁ ἀνδρωσος
μελα ἰο θεου, καὶ ἡαυθάνη ἰο ἡς σεσηηγας χαρισμα,
ἰο ἡς ἀγιόητος, καὶ ἰο ἡν δαυμάων. οἷα ἔλαβε, καὶ
ἔχε, καὶ ἔχη, καὶ ὁ σαρ ἡμῶν ἐορλαζόμενος σημερον,
καὶ ἐν ἡν ἡν αὐτον.

Ταῦτα καὶ ἔτι στήθονα ὀποιὸν ἡ ὀλογομῶντος φωνη.
ἰα αὐτὰ καὶ ὁ ἡεροφαλτης Δαβιδ ἡεχη ἐν Πνεύματι
ἀγίῳ, διὰ ἰους ἐναρέτους καὶ ἀγίους ἀνδρας. οἷος-
καλετηδη ὁ ἡεραρχης ἡλος θῆος πανάρετος, ἡ ἡ
καῖσις ἐν ἡν σπράξη, καὶ ἡ πρῶξις ἐν ἡν καῖση ὀβρι
σμελας. Προς ἰουδοις ἡ ἡ σαρομῆα αὐτου ἡεχη. ἡμῶν
μη ἰο ὀημαῖς ἐπὶ σάντοδε μελα ἔγναμῶν, καὶ ἡ ὀβηο
για ἰο θεου ἐπὶ ἡν κεφαλην αὐτου. καὶ ὀημακα
ριος ὁ ἀνδρωσος ἐμῆτος, ὁ ἡης ὀβρε σοφίαν θῆαν, ἡ
ὡς φρόνιμος ἐγνώρισεν ὀη ἐπὶ ὀηητος, καὶ φρονιζη
ἰα σπρος σαθηρίαν. ὁ γὰρ ἰουῖδος σπρεκηνη, ἰνα σπρα
μαδούελας ἰα σαθηρία, ἡ ἰο ἀργύριον, καὶ ἰο χρυσιον,
ἡ ἰουαῦδη ἡεχη σοφία, ἀσυκαρίως ἐπὶ ἡμωλερα, ἡν
σοχυδῆων ἡιδων, καὶ ἀσῶσαν ἡμῶν ἀῆρο σπράημα.
διῶδι, ἐξ αὐτῆς σπγαῖη σασα ὀηκαροσύνη. καὶ ἡηη
σις νόμου. ἡδου ἰα προσηηκα ἡογια, ἡ ἡεχουσι ὀ
α ἡς ἀγίους ἀνδρας, ἰα ὀσῶια ἐνα καδ' ἐνα ἀρμῶ
ξουιν, καὶ ἡς ἰουδον ἰον ἀγιον. σπραμαδόμενος γὰρ
ἡλος ἰα σαθηρία, ἡ σερ ἰο ἀργύριον, καὶ χρυσιον, καὶ ἡς
ἡμῶν ἡιδους, εὔρε ἡον θεου, ἐν ἡ ἰα σάντα, καὶ ἡ ἡ
ἰα σάντα ἡοι, καὶ ἡν, καὶ ἔτας.

ὁ σοφὸς ἱεραρχὴς ἑαυτὸν ἀφιέρωσεν· ἐν βρυχωῦν
μᾶλλον ἢ τῶν δουλέων, ἢ τῶν σπόρων· μεμύμενος
κατὰ πάντα ἑρῶσον, τοὺς προκαλοῦσας καὶ ἐν ταύτῃ
τῇ νήσῳ ποιμένας· τὸν λεφθμὴν τετραήμερον Λά
ζαρον, τὸν θαυματουργὸν αὐριδύνα, τὸν ἐπιθάμιον
καὶ ὅσους ἄλλους πρὸ αὐτοῦ, ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ ἠμέα
σαν.

Τὶ δὲ ἕτερον προκάλω φῶσιν ἰς περὶ τῶν δυνατέων,
καὶ ἁγίων ἀνδρῶν, ἀσπίης τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτῶν
μαρτυρίας; ἴδεν ἄλλο βέβαια ἔχομεν γὰρ λεγῶν ἐπιτω
ρῶσιν τοῦ λόγου ἡμῶν, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγίου, ἡμίμο
νον τὰ θαύματα, καὶ τὸ διορατικόν, καὶ προορατικόν,
τοῦτο. Καὶ τὰ μὲν θαύματα ταῦτα ἴσιν, ὡς καὶ ἐν τῇ
βιογραφίᾳ αὐτοῦ ἀναφέρομεν. τὰ ὅσα παριστάνουσι
ἡμῶν τὸν ἄνδρα, μέγαν ἐν ἁγίοις ἱεραρχῶν, καὶ ποι
μένα ὄντως θεοπροβητόν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ταύτῃ γενεᾷ
τοῦ οὐρανοῦ αἰῶνος. Καθότι γὰρ μὲν τὰ ὀλίγα ἐπιζῶντος
αὐτοῦ θαυμασία, παριστάται γὰρ τοὺς ἡδύμονας, καὶ δι
ορατικὸς, καὶ προορατικὸς, καὶ πρᾶος, καὶ λαμπρὸς, καὶ
μέγας ἐν ἀσκήσει, καὶ γνήσιος, καὶ φίλος Χριστοῦ· διο
ρατικὸς μὲν καὶ προορατικὸς, ὅσῳ ταν ἡ ποιμένας τὰ ἐν
ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὸν λαόν· ὅσῳ ταν προφῶσιν, τὸν ἐρ
χομὸν τοῦ φῶστος παρθεῖν, καὶ ὅσῳ ταν ἐγνώρισε
τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν τῆς ἑαυτοῦ λεχουῖης· πρᾶ
ος δὲ, ὅσῳ ταν κατεγίνετο γὰρ τὸ κατεργάσαι τὸν σκευεῖν
τὴν εὐαγγέλιον ἱερέα· λαμπρὸς, ὅσῳ ταν ἀσέβουγε τὴν ὁ
ξαν λόσον, ὡς τε δυναμένος τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει σοι
τῇ θαυματουργίᾳ πολλῶν, πολλὰ ὀλίγα ὁ μὲν ἐσοί
ποια, καὶ ταῦτα πλησίον τοῦ θανάτου· μέγας ἐν ἀσκήσει
ὅσῳ ταν ἀσεβῆχθῃ σιδηροφόρος· καὶ καθεξῆς γὰρ τὰν
τα, τὰ πάντα περιέχοντας, εὐ δὲ τὰ μέγα θάνατον,

ἔλι μάλλον ἀσοδήμευτας ἢ μὴν τοῖς σοφοῖς δευσα
ῤῥησιασμένος πρὸς τοῦ θεοῦ, φίλος αὐτοῦ γνήσιος
πρέσβης πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν. ὁ δὲ πρὸς καὶ πρὸ
καὶ πρὸς ἡμῶν τῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ ἰνὴ μνήμην, καὶ ἔσθ
λαζόντων κατὰ τὸ πρέσον.

Τοῦ ὠμωθήσαμεν ἰκανῶς ἵνα ἰδῶσιν οἱ ἅγι
οὶ ἰνὴ μαρτυρίαν εἰς θεοῦ, καὶ ἵ λέγουσι λαὸς προφη
τῶν λόγια δι' αὐτοῦ, καὶ ὅτι γὰρ λαυδοσάντα μέλο
χος ἦν, καὶ ὁ θεὸς ἦτος πανάρετος. ἵ ἄλλο γὰρ ἔσθ
ἵνα σκληρωθῆ ἢ ἀναθερά του πρὸς αὐτοῦ λόγον, εἴ
καὶ μόνον, ἢ ἀσώδης ἀνδρώσεως μαρτυρία. ὁ δὲ δηλα
δή, ἔσθ λαυδοσάντα καὶ ἠκούσαν. ἀλλὰ λαυδοσάντα μὲν θανε
ρά τοῖς σοφοῖς ἐγενήθησαν, ὡς μαρτυρῆ ὁ βίος αὐτοῦ.
καὶ λαυδοσάντα γὰρ ἰσχυρῶν. πρὸς δὲ ἔσθ, ἵνα ἀναθε
ρωμεν ἔλι δύο ἵνα, καὶ μέ λαυδοσάντα ὁ λόγος εσοιήσω
μεν. ποῖα δὲ ἔσθ λαυδοσάντα; εἴνα μὲν ὁ σοφὸς γὰρ τοῦ ὑψέρχ
λούτης καρπούς ἐνεθάνη τοιοῦτος ὅστις ἀνήρ, καὶ
καὶ ἐφημέσθη ὁ σοφὸς σοφῶν, ἔσθ νῦν ἀφημιζέλας. ἄλλο
δὲ, ὅτι γὰρ αὐτοῦ λαὸς προφητῶν τοῦ παροικιατοῦ λόγια,
πρὸς γὰρ ἔσθ ὁ λόγος, γὰρ λαὸς ὅσοι καὶ ἰνὴ ἀρχὴν
ἐσοιήσαμεν. ὁ δὲν καὶ λέγομεν γὰρ ὁ σοφῶν λαυδοσάντα.

Ἄληθῶς μέγας ὁ ἀγὼν τοῦ ἀνδρός ἰσχυροῦ! παράδοξον
ἔσθ ὁ σοφῶν μέγας, καὶ ἠκούσθη τοῖς σοφοῖς, ἔσθ
αὐτοῦ νῦν, ἀλλ' εἰάν με λαὸς σιέξω κρινώμεν ὁ σοφῶν
μα λαὸς σάντα ὁρίσσομεν, καὶ πρὸς μὲν τῶν ἀσυνήθων
αὐτοῦ ἀγώνων, ὡν ἐλέγεσεν ἐν τοῖς ὑψέρχ τοῦτοῖς καρποῖς.
καὶ ἠγίασεν. ἡ δαυματόν ἐσθ καὶ παράδοξον, ἔσθ ὁ
μῶς καὶ ἀμφίβορον, θαυματόν, καὶ παράδοξον, ὅτι
καὶ ἔσθ ἡ εἰσὶν ἡμέσα ἄλινα ἔσθ ὁ δὲ οἱ ἀγωνιζο
μενοι. παρακινούμενοι ὁ γὰρ ἐλίου ἐλέρον, βονδούμενοι,

καὶ προθυμοποιούμενοι, καὶ ὅτι λαΐσαντα ἔχουσιν
αἰμὴν, καὶ παρακμήν. καὶ ἡμεῖν αἰμὴν παρηγήθε,
καὶ προσέθη. ἡ δὲ παρακμή, νῦν ἔχη λόκυρος. ὅτι
ἡ κακία ἐπλεόνασε, καὶ διὰ τοῦ σκληροῦνθινα ἀυλὴν
ἐψηγῆν ἢ ἀγάσῃ λαῶν ἀνδρώσαν. διὰ ταῦτα ἦν φαίνε-
ται παραδόξον τοῖς πολλοῖς ἀλλ' οὐ ἀμφίβολον, διότι
οὐκ ἐληφθούσιν οἱ δικαιοὶ, μέχρι τῆς συνδελφίας. ἡ δὲ ἡ
δυσέβεια σεβησέτω σωσθε. ἡ καὶ καλαδίωκεται ἀσὸ
λόσκηδος λαῶν ἀσεβῶν καὶ ἀφελειῶν ἀνδρῶν. ἡ γὰρ
καὶ μάλα ἐν μέσῳ καλὰ ῥητόμενον, ἀλλ' ἐν μέσῳ
αὐξάνῃ, καὶ δαλλῇ, καὶ καρσοφορῇ. οὐκ ἀμφίβολον ἦν
ὅτι, καὶ λαῖ νῦν σώζονται, καὶ δικαιοὶ γίνονται, καὶ ἅγιοι,
οἱ βεγόμενοι ἀγωνίζεσθα. ὅτι ἡ ὁδοὺς ὑπαρχῆ ἐχουθεα,
καὶ αἰδύρας ἀνεωγμέναι ἦσιν. ἡ γὰρ αἰδύρας τοῦ
θεοῦ λόγου ἡμεῖς καδοδοὺς. καὶ ἡ αἰδύρας ἡμῶν σρος-
λουὺς ὄρατος. αὐλοῦ εἰσοδοὺς. λαΐσαντα τοῖς σωσθῆν ἔχασθ
σαλο, καὶ πάλιν θαυμαστος. ἡ δὲ ἀνδρῶς ἀγιότης, ὅτι
ἡ ὁδοὺς ἡμῶν ἦν, καὶ οὐκ ἦν μαρτυρικῶν, καδοδοὶ μαρ-
τυρικούς ἀγῶνας ἡ δὲ πολλοῦς, καὶ ἡ αὐλας λαῖ ἡμέρας
ἡμῶν, καὶ ἐν τοῦτων προθυμοποιῆσαι ἕκαστος. ὁσιαστος
ὁ μὲν ποχὰ ἀδανίως. ἡ δὲ ἡμεῖς γὰρ ὁ καθῆς ἡ δὲ
μαρτυρικῶν ἡ δὲ, καὶ διαλογιζόμενος λαΐσαντα βασαν-
τήρια, ὅτι ἡ δὲ ἡμεῖς καὶ ἀμφίβαλλῃ. ἀλλ' ὁ δὲ ἡμεῖς
συνήθη ἡ δὲ βραχὺ τοῦ ἀγῶνος, πηγήσῃ δὲ ἀρῆς καὶ
παρακλήσεως. ἡ δὲ ἡμεῖς ἡ δὲ ἀσκητικῶν ἀγωνι-
τήριον, καὶ λαβῶν ὅτι ὅτι ἡ δὲ ἡ δὲ ἀσκητικῶν
διαγωγῆς, μένη καὶ ἡ δὲ, καὶ σύντρος. ἀλλ' ὅτι ἡ δὲ
μνημονοῦσα ἡ δὲ τῆς σοφουμαρτίας μέτρον, ὅτι ἡ δὲ
λαῖ χαυνότης, ὅτι ἡ δὲ ἀμφίβοτίας, καὶ ὅτι ἡ δὲ ἀσκητικῶν,
λαῖσαντα ἡ δὲ νικησῆς ὁ δὲ ἡ δὲ ἐν ἡμεῖς πάντας,

ἴδε ἡ παρακμή τοῦ καρπῶ προσέσκηψε αὐτῷ τοῦ
 προδύμον, ἴδε ἡ σοφουαρία, ἴδε ὁ φόβος, ἴδε
 ἡ ἀμείψα, ἴδε αὐτὸς ὁ ἀρχέμαχος ἐχθρὸς διάβολος.
Ο μνηστάντες μέχρι τοῦδε περὶ τῶν ὧν ἔχεν ἀ-
 ρετῶν ὁ θερῶνυμος τοῦτων πανάρελος, ἔτι ἐν
 ὑπερούμεθα, καὶ τοῦτο μαθόν ἐπιθυμοῦμεν, ἵνα
 μη ἀλεῖσθαι εἴμεν δι' αὐτὸ καὶ μόνον, ὅπως δηλαδὴ
 καὶ ἐγνωσθῆ γὰρ σοφά μέρη ἢ αὐτοῦ ἀγιοῦ. Τοῦτο
 ὡ φησὶ οἱ αἰεροαλαί, καὶ οἶδαμεν ὡς δὲν σαράντα
 διότι, ἡμεῖς καὶ γνωστὸς ἐστὶν ἡ ἐμῶν μόνον γὰρ κούμα
 μέρη, ἡνὶς κούρου καὶ ἐορταζέται ἐμῶ, ἢ μόνον γὰρ αὐτῆ
 ἡνὶ πόλιν πάθον, ὡς δὲ ἀποχρησθῆ γίνεσθαι τοῦτο, καὶ
 γὰρ ἄλλους σοφούς ἀγίους. ἴδε περὶ τοῦτου ὁ λόγος.
 ἴδε καὶ ἐμῶ ἀγνωστῆ, καὶ ἡς μόνον τοῦτο ὡς δὲ ἐν
 κωνσταντινουπόλει βιβλίον, ὅτι κατὰ μόνον ὁρμος σα-
 λήριος ἐμπεριέχεται, τοῦτο ἡ καὶ δυσνόητον φαίνεται.
 ὡς ὡς ὁρμος καὶ ἐν βραχὺ διαγύεται, ἀκουσον.
 Πάντες οἱ ἅγιοι σαρκῶσιαν ἔχουσι πρὸς τὸν θεόν, οἱ
 καὶ σοφῆν, οἱ δὲ πολλοτέραν, ἢ ὀλιγοτέραν, καὶ ἀλό-
 μετρον ἡνὶ αὐτῶν ἀγιοῦ. ἐν τοῦτον σοφῆν ἐξήτησεν
 παρ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, καὶ δινα ζητήματα, καὶ ἐλαμβα-
 νον αὐτῶ, ὡς ἀναγιγνωσκόμεν γὰρ περὶ αὐτῶ. καὶ ὡς
 περ φησὶ ὁ αὐτὸς ἐν εὐαγγελίοις. Ζητήτε καὶ δοθήσεται
 ἡμῖν. δι' ἣν παράδοξον εἶναι καὶ ἴσως ὡς δὲ καὶ δινα
 εἴεροι, ἐξητήσεν παρὰ θεοῦ γὰρ ἡνὶ χάριν, καὶ ὡς
 ἡνὶ αὐτῶ ὡς ἐσώθη, καὶ ἀλό νόημα ἡνὶ αὐτοῦ διαγω-
 γῆς; ἢ ἔχον, δι' παράδοξον, ἡ ἡλίσσατο μὴ μνησθῆναι ἡ-
 μνήμη αὐτῶ, μὴ δὲ ἐορταζέσθαι, μὴ δὲ δοξαζέσθαι ἐπὶ
 ἡνὶ γῆς. ὡς δὲ καὶ ζῶν ἐνεργῆται μὴ ἀλλοχθῆναι γὰρ

Ἰακώβια αὐτοῦ γὰρ λαφὴν, ἵνα μὴ φαίῃ ἢ σιδηράσε
ριλάς σαρκας αὐτοῦ ἀχυσσος; ἔγω καὶ μόνον θέβαια
διαχύσασαν ἀπορίαν, ἢ καὶ ὀλιγος ὁ σπερι δούλου λογ,
υἱος τῶν πάντων Ἰακώβι αὐτοῦ σαφηνίσαντες. ἐσί τῆ
βασίλῳ παροικιατοῦ. ἰστέλος ποιήσωμεν. ἰδὲ
λέγῃ ἰστέλος ἰστέλος δὲ μαίχιον αὐτοῦ, ἰστέλος ἰστέλος
καὶ ἀγίους ἀνδρας, οἷος ἢ οὐλος, ὅς, ἔχει ἰστέλος,
ἀλλὰ πανάρετος, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα; Τοιγαρτῶν
ἀντιπαλέμου ὡς ἰστέλος, σεμνά γὰρ ἐρῶ. ἔγω θεοὶν ὡς
εἰς προσώπου τοῦ Θεοῦ. σπὸς τοῦς θεοῦς αἰσθησάσας.
λοισοί, ὡς ἰστέλος ἀντιπαλέμου τοῦς λόγους. ἰστέλος θεο
νίμως σὰς ὀλιγῶ, καὶ μακάριος ἐστὶν ἰστέλος ὅτις θεο
λαξῶ αὐτοῦς. καὶ ὅτι ὁ θάνατος αὐτοῦ ζωὴ ἰστέλος,
κατὰ ἰστέλος τοῦ Κυρίου. ἰστέλος σαρκικῶ ἰστέλος καὶ
σπὸς σεμῶ ἰστέλος φωνῆ μου, καὶ λέγῶσας: ὅτι, ἐγὼ
ἢ φοβία τοῦ Θεοῦ, καὶ σεμῶ ἰστέλος τοῦς θεοῦ, ἰστέλος γνῶ
σιν, καὶ ἰστέλος ἐννοίαν. ἐγὼ ἰστέλος ἢ τοῦς θεοῦ, ἢ γνῶσις, ἢ
ἀσφάλεια, καὶ ἢ ἰστέλος. ἐγὼ τοῦς ἀγαθῶντας με,
ἀγαθῶ. οἱ δὲ ἰστέλος με δελοῦσιν ὀλιγῶν χάριν,
καὶ λαῦλα ἀκούοντες οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, νοήσατε
σαν ἰστέλος, εἰς ἰστέλος τοῦς ἀγαθῶν, οἱ δὲ ἀστέλος ἀνδρ
δοὶ καὶ σονηροὶ, ἰστέλος ἰστέλος ἰστέλος καὶ ἰστέλος ἀγαθῶ, ἀ
σπὸς ἰστέλος ἰστέλος ἰστέλος καὶ ἰστέλος λέγω ὑμῖν
ἰστέλος, καὶ ἀκούσατε ἰστέλος ἰστέλος μου. ὅτι ὁ ἰστέλος
σπὸς μου μετὰ ἰστέλος ἀγῆθῶν, καὶ ἰστέλος ἰστέλος.
καθὼτι ἰστέλος ἰστέλος ἰστέλος ἰστέλος ἐν ἰστέλος μου.
ἰστέλος καὶ ἰστέλος τοῦς ἰστέλος μου, μετὰ ἰστέλος
νης λαφῶντας. ἰστέλος ἰστέλος ἰστέλος ἰστέλος τοῦς λόγους
μου, ἰστέλος ἀνορθῶντας, ὅτι πάντων μου ἐστὶν ὀλιγῶ ἰστέλος

νοήμονας, καὶ οὐδα, γέλους ἔχοντας γινώσιν.
Διακείω δὲ γέ εἰσας λαίεληθῆ, ἵνα κηθήσῃ
καὶ ἐλπίδα γέ λού θεόν, καὶ σπρωθῆτε
ἰης χάριτος λού ἀγίου Πνεύματος.

Ταυτα ἐν συντομίᾳ ὑοί λαίεθῆ λόγια, λαίεθῆ
οί ἀγιοί ἔχον ἐν ἑαυτοῖς. ταυτα ἔχων καί οἱ
θῆος οὐδος πανάρεδος, καί παρὰ θεοῦ ἔμαρτυ
ρηθη, καί παρὰ ἀνθρώπων ἢ αὐτοῦ ἀγίου ἰης. ἔσασ
σχύνθη οὖν ὁ ἔχθρος ἰης ἀληθῆς, καί ἐσπῆνη
καρπίως, ὅτε σπῆλους ἀσπῆσας ἐν ὄρεσι, καί
ἀθηαίοις, καί ἐρήμοις, καί κοινοβίοις, ἀγωνισο
μένους ἀσπῆσε. καί ὁ σοφός ἔλος ἱεραρχῆς,
διραιοόμενος γέ ὄλον λού ἀνάσασιν λούτων, ἔξῆφε
γε λαίε χῆρας αὐτοῦ, ὡς περ ὁ δελεθῆν ἐκ μέσου λών
διυδύων. Τι οὖν ἔλερον ἔσομεν περὶ αὐτοῦ, ἵνα
καί λού λέλος ποιήσωμεν, ἔλεν ἄλλο δυνάμεδα
ἔσασ, ἔμῆ ταυτα λαίεθῆ λόγια.

Χαῖρης λοιπόν ἱεραρχα πανάρεδε, ὁ λού δελεθῆμε
ρον καί πρῶτον ἱεραρχῆν ἐν λῆ ἱεθῆ λαίεθῆ ποιῆ
νη ζηλωσας, καί λαίε ἀρεθῆς λούτου ὡς καί λού θρόνον
διαδελεθῆς ἔσεσφραγῆσας. **Χ**αῖροις ὁ λού Τριμυδοῦν
λος Σαυρίδωνα μημηθῆς λῆ θρασίηθῆ, ὡς ὁμοπά
λριον. **Χ**αῖροις ὁ λού ἔρεθῆμενος ἱωάννου. Τυχωνος
καί ἐπιφανίου μημηθῆς γενόμενος, ἰην ἀγίου ἰη
λα λούτων δέσασας, ὡς αὐτοχθῶν καί διαδελεθῆς.

Εν αὐτοῖς ἐν λῶ θρόνω ἰης Θεοῦθῆος παρῆσῆμενος,
ἐν παρῆσῆσῆ, μῆ παύσῆ σπρεσβῆθῆν ὑπερ ἡμῶν
λῶν λημῶνδων σου ἰην μημηθῆν ἱεραρχα, λῶν λῆ μεμη
μένων σου, ἔορλαθῶνδων, καί σπῆνηγυριζῶνδων σε. σπῆ
σθῆσε οὖν σὺν αὐτοῖς Χριστῶ λῶ θεῶ, ὡ σπῆσῆ σῆσῆ
λῶξῆ, λημῆ καί προσῶνθῆσῆ, σὺν λῶ Καθῆ καί ἀγίῶ Πνεύματι
νῦν καί αἰῶ, καί γέλους ἐθῶνας λῶν αἰῶνων ἀμῆν.

Αγιε Ιου Θεου παναρελε μνησθητι Ιωντα
σηνωρ οδυων σου ζαββα ξερομοναχον και
Διονυσιον ξεροδιακον ον Ιων συνεργισαν
Ιων και μελαγραφαιδων Ιων θεαρετον εν
ξερον σου θιον, ο πως ουρομεν εχρος εν η
ημερα Ιης κρισως οαρα Χριστου Ιου αιηδι
νου Θεου ημων. εν ε' Ιο 1885. αωπε
εν μηνι ξερολεμβρι. α. εν Ιη ξερα ζαηδη Ιης
ξερας αγιας ανης. εν Ιη καλυθη Ιης α
γιας Ιου Χριστου ανατασεως.

Εγραθη το παρον δια χηρος εμου του
ταπνου ζαββα ξερομοναχου και
πνευματικου του αγιου ορους.

Μηνι μαίω, 6. Αποχουδια τῶ ἐν αἰγί
 οἰς πατρὸς ἡμῶν παναρέτου αρχιεπισ
 κοπου παφρ, τῆς ἐν κῦπρω κήσου ἐν ἡ
 μικρῶ ἐσπερινῶ, τῆς ἡμέρας προσάμα, εἰς ἡχος α.
 τῶν οὐρανίων λαυμάτων.

Φῶν οὐρανίων τα καλῆ, σοθῆσας ἐπέδξε
 τῶν ἐπι γῆς πρῆσσω, ἀγαθῶν λα ἡδέα. κασ
 μεσον τῆς δοῦ κοσμου τυρβης ἐγῶς, ἐβίωσω
 θεάρετα. ὡς ἐν ἐρημῶ το παλασ οἱ ἐμπεδοί,
 ἱερῶδαλε πανάρετε.

Ιερωδύνης φορέσας τὸ περιβοχασον, ἀγιωσυνῆ
 τούλο, εἰσοσμησω ὡς ἐντρος, κῆ ὠφθης ἐν τὰ
 μεσω ἰων ἀμανδῶν, ὡσδερ ῥόδον ἡδύστροον.
 θῶωδιάζων ἐνθεοῖς σου ἀρεταῖς, τοὺς τιμῶνλας σε
 πανάρετε.

Ως διεδέξω τὸν ἕθρονον, τοῦ τεταρταῖα καλῶς
 οὔδα κῆ τὰς ἐκῆθρου ἀρεταῖς ἀσκητησω, κῆ φίλος
 καλεταδης ὄνως Χριστοῦ, πληρωλῆς λε γενόμενος
 ἡς θερωνυμουσου κησσεως ἐν καρδοῖς, τοῖς ὑγέ
 ροῖς ἱερῶτατε.

Εν ἀρεταῖς διασρεψας, ὁ τουτων γνησιος, ποιμνῶ
 ἀνηγορῶδην, θεία ψήθῶ τῆς πάφου, κῆ ἔξο
 χος ἐδῆχη, καὶ θαυματος, ἐν τῶ τελεῶ και ἐμ
 πλεος, καρποφορίας ἐνθεοῦ ὡς ρουνεχῆς, ὁ
 θεοσοφος παναρετος.

Δοξα ἡχος. Α'.

Εν ἀρεταῖς διαπρέψας φαεινῶς, τὸν τῶν
ἀρετῶν παροχόν, ἐν σεαυτῷ ἐταμίευσας πα
ναρετε. καὶ τὴν ἱεράν φορέσας ἡτοίην, σῶμα
καὶ ψυχὴν ἐπόησας, καὶ ἡγιασας στανείδδξε.
ὄθεν σου Ἀγγέλοις χορβύς, ἐν ἡ' ἡς Ἰουάνιου
ἱεραρχίας μεδέξῃ, καὶ ὑπὲρ τῶν τιμῶν σου,
τὴν πρεσβύαν σου τῷ θεῷ ποιούμενος, πα
ρέχῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος *ἡνῶν ἡς*

ἀσώτητα ἡχος. Β. οἶκος τὸ εὐφραδα.

Οἶκος φωτογῆς, τῶν ἀρετῶν ἐδῆχθης, καὶ σκῆτος
θεοφορε, τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, καὶ μυστικῆς θῆας
χαρίδος. *τὸ ἑομαμὸν λαλήση*

Υμνος θεοτερπῆς, προσφερομένῃ σου πατερ, Χρι
στοῦ μου ἱεράρχα, καὶ σοδῶ τῆς μορφῆς σου, τὸν
τυσον ἀειδαζομεδα. *οἱ ἱερῆς σε Κύριε.*

Φέρων τῶν ἀρετῶν, τὸν ὄρμαδόν ἀσάντων, τὴν κλη
σιν σου τῇ πράξῃ, συμφώνως ἐμπαρῶσα σαναρίζε
παναρετε. *Δοξα καὶ νῦν.*

Υπέρβει Τριάς, Πατερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡγιατῆς ἡς
θεοτοκου, καὶ σοῦ τοῦ ἱεραρχοῦ, οἰκτιήριον λους'δου
λους σου. *ἀποχολιῶνον. ὄρα ἡ' λον μέγαλον
ἐσθ'ερινον. καὶ ἀσώχους.*

Εν δὲ τῷ μεγάλῳ εὐφροσύνῳ ἡγήσῃ σπουδαία
ἦχος, αὐτῷ τῷ παραδόξῳ δαύματι.

Ω τοῦ παραδόξου δαύματος! ἐν ὑψέροις
χρονοῖς, τὸν ἀρχαῖον δρακόντα, κατέβαλε
κραταιῶς, Χριστοῦ ἢ χάριτι, πανάρετος ὁ
σοφός, ἱεραρχίας λόθρον ποιητήριον, ὅς βίον ἀ
σκητικόν, ἐδωκεν ἑσθλῶς εὐάρετος γέγονε, ἐν
τε τῷ θεῷ ὁ μέγας, καὶ βροτοῖς καὶ δέδουκας,
τοῖς ποδοῦσι ποιμένην, τὸν λαὸν κενῶν
δουλοῦντος.

Ω τοῦ παραδόξου δαύματος! ὁ ἀπλοῦς
τῷ τρόπῳ, ὑπερανῶ δακνύδας, ἀρχόντων
τῶν τοῦ λαοῦ, καὶ κλήρου ἀριστα, βιώσας ἐν
ἀρεταῖς, οὐχ ὡς οἱ πρῶτοι ἐν τρώχαις καὶ
ὄρεσιν. ἀλλ' ἐνδοξὸν ὡς νουνεχῆς, τυρβῆς τοῦ
κοσμοῦ, ὡς ἄλλος ἀπόστολος, καὶ τὰς ἀρετὰς ἐκεί
νων, τὰς αὐτὰς ἡρώσασα, ὡς σοφὸς ἱεραρχῆς,
ὡς ἐργαῆς δοκιμοῦντος.

Σήμερον θαυράτως ἀγάλλεται δαῖσα ἡ κυσρέων,
νῆσος ἐν ἡμῶν μνημῶν, καὶ χαρταῖον ἐν αὐτῇ,
βροτοῦ συζητήματα, συγχαιροῦν οἱ σιγοῖ, ἡς βυθα
νίας καὶ πάθου μνησθέντες σου. ὅς Λάζαρον τοῦ
αὐτῶν, σὺ ἐμνήσθη καὶ ἰδὼν διαδοχῶς, γεγονώς ὁ
σιε πατέρ, σὺν αὐτοῖς ἐμνήσθη, ὡς σιγὸν οἰκο
νόμον, ὡς πανάρετον ἐν πράγμασι.

Σοὶ τῷ Ἰοῦ Χριστοῦ θεράποντι, θῆω ἱεράρχη,
οἱ σπυροὶ σφραγισθέντες, ἰδοὺ ἐν αὐχμηρῷ, καὶ
ρῷ προσίσαντα, ἰνὴ δὲ ψαν ἰωὺ λογικῶν Χριστοῦ
σφοδρατῶν, ἰοῦ σε ἀναδόχουτος, σοιμένα ὁλο-
λαμισῆ, ἰησὺ εὐαγγελιστῆς αὐτοῦ σαμμακαριτε, καὶ
συνδοῖς ἁγίοις πάντες, λάτρε σοι κραυγαζουσι,
ἰω ἐμσαξάντι ἀρῆ, ἰοὺ ἀρχαικαπον πανάρεξ.

Δόξα ἡ. π. β.

Τῆ φερωνύμασ σου κλησῶ, τὴν σφραξίν καδὰ
ληγον ἐδοξῆς. ἦν ἐν τῇ ἐνδοξῶ σου κοιμησῶ
τοῖς συνουσίαι σου ἀναθανοῦ ὁ κύριος σεσοικεν
ἰοῦ γὰρ ἀρχαῖα σφραγιστοῦ, σάσας ἰας σφραγί-
νας διαρρήξας, ἰνὴ χάριν ἡσωκῆσῶ ἰοῦ ἁγίου
πνεύματος, ἐν ἰησὺ καρδιά σαμμακαριτε.
καὶ αὐτὴν πλυσίως δεξαμένος, ἰας ἀρετας-
αἰσάσας, ὡς μίαν ἐυαδόρδωσας. ὁ δὲν καὶ πα-
νάρελος, ἐργῶ, καὶ λογῶ ἐγένου, καὶ πανδαύμα-
τος. καὶ σφραγιστοῦ ἐπιδενῶς, ὑσφ' ἰωὺ σίση ἰμῶν-
ἰω, ἱεράρχα ἰνὴ μνήμη σου, *καὶ νῦν ἰησὺ εὐαγγ.*
εἰσοδος, φῶς ἰησὺ. τὸ προκείμενον, καὶ τὰ εὐα-
γγελια τῷ ἁγίου Νικολαῦ. ἡ δὲ, τὸ κα-
ταξίωσόν σου κύριε, καὶ ἰα ἰοῖσῶ
εἰς ἰησὺ διδόν, ἰω ἁγίου ἰησὺ Μονῆς. ἡ δὲ σφραγίς ἡ
Τοῦ ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ πανάρελον, νοῦς =

τι ἐξαρκεία ἐγκωμίας σαφέστατα . ὁ γὰρ
 γενομένος γνήσιος τῷ Θεῷ , διὰ βίου καθαρό-
 τητος , τίς ὁ ὑπὲρ τούτου ἕσσαντος ; καὶ οὖν
 σὺν τοῖς ἀγγέλοις , τὸν Θεὸν ὑμνολογῶν , τίς ἢ
 πρὸς αὐτοῦ ὑμνωδία ἢ ἡμετέρα , ἀλλ' οὖν ὑπὲρ
 ἡμῶν , τοῦτω προσφωμεν , ἱεράρχα Χριστὸ μα-
 κάριε πρεσβευε ἰσχυρῶς ἡμῶν . ἡχ. Β.

Εν δὴ βύθω βιοδήσου πατερ ὅσιε , τὸν λάκρυ
 πλά γινώσκοντα Θεὸν ἡμῶν . λυδονμόνον θεω-
 ροῦ ἴχες καὶ γνώστην , ἱεράρχα πανάρετε .
 εὐδετῆ ἐνδοξῶ σου κοίτης , οἱ πάντες ἔγνω-
 σαν ἡκότως , τὰ καλά ἰσχυρῶς διαβολῆς ἰσχυρῶς .
 ἰσχυρῶς Θεοῦ ἐπεδεδόμενας σοι δυνάμεις , καὶ
 ἰσχυρῶς δαυμασία σου ἀσάντα . ὁ δὲ σου ἰσχυρῶς μνημῆν
 σοι ἴσχυες , ἀνυμνῶμεν σε λέγοντες . Θεοῦ δεράσων
 γνήσιε , εὐδῆσας ἡμῶν σὰρ' αὐτοῦ ἰσχυρῶς ἴχες . ἡχ. Γ.

Τὰς ἐκ Θεοῦ σοι δωρεάς , αἷς ἐξ' αὐτοῦ εὐσέχη-
 φας ἐνδοξῆ , διὰ τῶν ἀσκητικῶν ἀγόνων σου , οἱ-
 μάλα σου ἰσχυρῶς σὰρ' ἐλάσας , ἰσχυρῶς ὑπομονήν σου
 ἐδάσασαν , ὁ δὲ ἰσχυρῶς ἐν καρσάδω βύθῳ
 ποιμνῆ , αὐτοῦ ἰσχυρῶς τῶν σραχθέντων γεγονῶς , κήρυξ
 σέφου σου ἰσχυρῶς δαυμάτων διασφύσιος . ἀλλὰ σρε-
 σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ , ἱεράρχα Θεοφορε πανάρετε
 ὑπὲρ τῶν σίση τιμῶν σου ἰσχυρῶς μνημῆν . ἡχ. δ.

Οὗν ὅσοις ὅσιος σίση , καὶ ἐν ἱεράρχαις μεγίτος

ποιμνῆν, ὡδαὶς ἀσμάτων, οὐδος μεγαλύνει
σήμερον ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὑψέρημα πληρώσας
ὁ αὐδός, ἰδὼν ἀγίων ἐν ὑψέροις ἰαῖς καρδοῖς,
ὑπερβαλλόντως φερωνάτας θόοις ἀσμάσι, ἐν
τούτοις, καὶ ἡ ἐκκλησία ἰδὼν Χειροῦ οὐρανῶ
μῆν, ἰδὼν ἑαυτῆς νυμφίω κράτῃ λέγουσα, ἔλ
λαμψυνύθημον ἰδοὺ καλλος σήμερον, ὑπερβαλλόντως
ἀγέρων θεοῖν καὶ φωτηρίων, ἰδὼν τοῦ ἱεραρχοῦσα
κοιμητοῦ τοῦ σοφοῦ καὶ ἱεραρχοῦσα παναρέτου.
ἰδὼν ἰεσοῖας οὐρανῶν, ἰδὼν ἰδὼν λαῶ
σα, ἰδοὺ μέγα ἔλεος. **Δόξα ἡ. π. α.**

Δεῦτε τῶν σιγῶν ὁ συλλογος, ἰδὼν θεῶν λαβι
τεκῶς σήμερον, ἐκδοῦσάμεν λέγοντες. με
γας ὁ κύριε, καὶ τῆς μεγαλοσύνης σου, σερα
τα ἔστιν ὅπως. Ἰδοὺ γὰρ, καὶ ἐν ἡμῶν καὶ ἡμῶν
γενεαῖς, ὁ ἐνδόξος ἱεραρχος παναρέτος, τοὺς
ἀσκητικούς ἀγῶνας, τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιῶν
ἱεραρχῶν σου, ἐν ἑαυτῷ κατέλασσε καὶ ὠκο
δοῦσε, καὶ ἰδὼν μεγαλοφρέσῃαν ἰησὺς δόξης ἰησὺς
ἀγιωσύνης σου, ἰδὼν ἑαυτοῦ ἰδὼν κοσμῶν σεφανέρω
τες. αὐτῶν ἰεσοῖας Χριστῆ ὁ θεός, καὶ ἡ
μεῖς ἀγιώσον, ἰησὺς ἰεσοῖας σου βασιλεῖας ὡς
βιγαίνδρωτος. **Καὶ νῦν ὁ αὐτός, Αναστασιῆς ἡ**
καὶ λαῖ ποίσα.

ἔνθ' ἡ κλησὶς πανάρετος, ὅθεν καὶ ἴν' ἀγίαν
σου, ἐγνωρίσων ἀσάντων, ὅ, δε ποιμνὴ Ἰησὺς καρ
παθε, καὶ οἱ οἰκετοὶ σου ἀσάντες, μελάσων πα
θερ, ἵν' ἡσ ἐγνωσαν οἱ σάντες, ἄσπερ τὴν ἡγήσειζον.

Δόξα ἡχος δ'

Τῶν ἀγίων Πατέρων ὁ Χορός, ὑποδεξαμένους σε
λοὺ ὁμοίον, σὺν ἰσὺ ἀσάσμεν, ὁ χαῖρε προσεβώνη
σοι. ὁ δὲ κλησὶς Ἰωάν ἀσάντων, ὁ βασιλεὺς Ἰωάν
Ἰερωνὸν Χριστὸς ὁ Κύριος, εὐδουλέσει προσεβώ
λόγερος σοὶ προσεβέρε Ἰησὺς νίκης, ἱεραρχα θεο
βόρε Πανάρετε. ἵν' ὁ καὶ νῦν, ἰσὺ δρόνα ἰσὺ δε
σάσμεν, γεφηνόρος σαριγαμένος, μὴ σάσση σρε
βωθὴν ὑσέρ ἡμεῶν, ἰσὺ ἰμωάντων σου ἰσὺ μνημην
φέρωτατε. *ἡ νῦν. τῆς εορτῆς. ἀποχυλίμα*

Τῆς πάθος τοῦ ποιμένα δόθημεντες δόξασωμεν,
λοὺ ἀσυνδιωκῶς ἐν ἰσὺ σάσση, ὡς ἐν ὄρη βιώσαντα.
καὶ σάσση ἰσὺ δόξασ ἀρελάς, ὡς μίαν κλησάμενον
σάσση. σάσση ἰσὺ ὡς σάσση εὐ δεοῦ, τῶ γε
σμεν ἰσὺ σάσση, καὶ σρεββὴ ἰσὺ δεῶ ὑσέρ
σάντων ἐκτενῶς, ὡς ἱεραρχῆς θεοκληστος.

ἡ τὸ παρὸν. ἡ ἡ. ἡ. τὸν συνάρχον λογι

Τὸν Ἰησὺ πάθος ποιμένα θῶρον πανάρετον, ὡς
ὡς Χριστὸς ἱεραρχὴν ἀνδοθημίσσωμεν, ὅ, ἰσὺ ἐργάσση
συνεδος, σάντων ἰσὺ θῶρον ἀρελών, καὶ ἐν ἀγίοις

δαίματος, ἐγένετο ἐν ὑτέροις, καρποῖς καὶ
σαίνων, σροτάτης, δυνάμει ἀνυμνῶν αὐτοῦ
ἰνὴν κοίμησιν, *εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ ἡν: α. γ. ἡ.*

καθίστα ἡ. α. τὸν ταφονσσωτηρ.

Μελέτης σρος θεόν, ὁ θεῶν ἐγνωσμένος, δι' ἔρ-
γων ἀγαθῶν, ἀεὶ ἐν γῆ καλεργάσω, συνήφθησε
δοῖς δαχμάσιν, ἐκγεμῶν ὡς εὐχόγιον, δυνάμει
ωνδε, ἱεραρχῶν καὶ δικαστῶν, μετ' ὧν σρεσθουε,
ὑσάρ, ἡμῶν ἱεραρχα, δυνάμει δυνάμει. *δοξα.*

Πιστῶν δαῖνης σαρκος, ἐν ζῶν ἐν δῶ ποσμο, δα
σνούμαδος λαβῶν, τῆ ἐδίστασας ὄλως, ἐχδρῶλοῖς,
σαντρυθῶμασιν, ἱεραρχα, ἀλλ' ἐδῶμασ, δῶ δαυδο
ἰησου ψυχῆν, καὶ σῶμα δῶ σου, μεγαλύνομεν,
ἰνὴν ἀξιεσάνον μνήμην, πανάρετε ὅσιε. *καὶ νῦν.*

Τὰ μῦρα σοι θεμεῖς, σροσμομῆστας λόγε, ἀγγε
δο δῆ μορφή, ἐξεσχαλῆσταν ὄντως, ἱνασμεσαι
θεόφρονες, ἀποσῶλοῖς δα ἔκρετον, ἐξεγῆγεφτας,
ὄντως χριστός, καὶ ἀνεστη. ὅ γὰρ ὄβρομεν, αὐτόν
ἐν λαφῶ καὶ ὠρθῆ ἡμῶν θεῶς ἀγγελοσ.

μετὰ τὴν. β. γ. ἡ. καδ. ἡ. γ. τὴν ὠρελοθητα.

Τῆσ θεῶσ χάριδοσ, μεδέξῃ γνήσιον, θεῶν πανά
ρελον, ὑτέροις ἔδει, σῶσ μη ὑμνήσω ἐν ὠδαῖσ,
ἡ σῶσ μη ἐγνωμῆσασ; ὅλοσ γὰρ ὡσ ἀγγελοσ, ἐν
δῶ ποσμο ἐβῶσαν, ὅλοσ δα ὑτέρημα δυνάμει
ἐπλήρωσαν, αὐτοῦ δαῖς ἱεσῆσασ σιανδρῶμασ, δδρη
σασ ἡμῶν δα μάχα ἔχεσ. *δοξα ὁμοιον.*

Εν δῆ βῶσῃ σου ἀγγελοσ πύθρανασ, δούσ καλοσλοῦ
σαντασ

σανδας, σου λα' εσισονα, και λους οικετης σου σοφει
ορωνδας σου λα' εραυλα. εν δε τη κοιμησοσθ,
Ιεραρχα παναρεδε, πληρον εβεβαιωσας, Ιην
εν σοι αγιοδηλα. δι' ο και η ενστασους κλησις . .
μαλλον ηυξηνθη εν λους εργοις σου.

και νυν θεολοκον. Θηας πιτρεως.

Θηος αγγελος, φανης εν δοξη, εξεβοσσε, ταυς μω
ροφοροις, δι' ηληθητε Χριστον εν λωμνηματι. Ιδω
ο ταφος κενος εξεγηγερται. λους αποστοχοις δε
λαυλα κερυξαδε. αυταις τρεμσας, χαρτα, και
φωβω εσετρεφον, κραυγαζουσας, ανετη ον λους ο Κυρι
μετα τον ποχυελιον. καδ: ηχ' ε. επεφ ανησασμ

Κυβερνητης ενδοξος, της ευκλησιαις, ανεδηχθης
οσιε, καθοδοτηγων ος φοιτητας, σρος τον σανουθον
σανλοδε, της ουσεβηας, ημινα παναρεδε. *δοξα*

Φωτισθης ως αξιος, φωλος εδεξω, εν λης θηας Χαρι
λος, χρισμα λο' θηον και ποιμην, της ευκλησιαις
γενόμενοι, αλλος εδηχθης, αποστοχος οσιε. *η νυν*

Εσπερανη σημερον αγγελος θηος, εξαφραστων
Κυρια, ταυς μωροφοροις γυναςξι, την σπη κερυδ
λων ανασασιν, δι' ης οιδιρμον ημας καλοι κληρησον.
το. ευ νεοδηλος μου. προκρημενον.

το γομακω λαληση σοφιαν. το ευαγγελιον. ο Ν.

*δοξα ταυς Ιη Ιεραρχα σρεσβητας ελεημων. η
νυν. ταυς Ιης θεολοκου.*

Και το Ιδιόμελον. η. π. β.

Χειρέ ο θεός ημών, των άγιων απάντων η
βάσις και τό γήριγμα. ο και τον θρον σου βασι
χην ενισχυσας, παναρετον, ασκεπτικως αγωνισ
θηνας εν τω κοσμο. ως οι παλας εν ερημω. η
εν τοις υγέροις χρόνοις. θαυμασος αναθανηνας
τοις βροτοις. αυλος και νυν βιλανδρωσε, δωρησας
ημεν λαοσ αυλου Ιηουσιας, το μεγα ελεος.
οι κανονες της ανατασεως, και τα αγια.

οι κανονες τα αγια. ωδη. α. ανατασεως ημε

Ανατασεως ημερα λαμσρυνδωμεν λαοι, τα παν
τα καινα ορωνδες. δευτε συμφωνως η ημερς,
συμρολησμεν σιφοι, καινην εορην, τον θρον =
παναρετον, τον της κυσρα τιμησωμεν.

Ανατασεως ημερα Ιω σωληρος Χριστου, η μνημη
σοφου ποιμενος. πασιν ανελαχεν ημεν, του σρος
θεου υπερ ημων σρεσβυοντος, νυν αυτην εορλα
σωμεν, οτι δεδξαται.

Καθαρθς νοοσ λαοσ κορας εθεασω φωλοσ, ανελινα τα
τρισηχια, δι τω λοσυλοσ των σαδων, ωρρω εδλωξας
σοφε, βιωσας ως άγγελος, θεοφρον παναρετε, η
θεω υπερετησας.

Καθαρθωμεν λαοσ αισθησος, η οφωμεδα τον εν υγέροις
καιροισ καλωσ αγιασαντα, ηχ' ως ενασυησαντα αυτη
λοιποισ η ορεσι, σοφωσ δε βιωσαντα, λατ ησ ενωσιον.

Οὐρανοὶ μὲν ἐσαξιώσ νυῦν οὐφραίνοντες, γῆ
δὲ χορδὴ πάσα, εἰς ἡμῶν μνήμη ἡ ἐν σοὶ χριστῶ
μου πανάρετε, καὶ κύριος δὲ ἀσπασί, γενναίως
σημερον. **Θεοτοκίον**

Πῆραν ὄχως ἡ παρδενος μὴ ἡδύια ἀνδρὸς, ἀχρῶ
νον διώδης βρέφος, ἀάδορον φέρης δοκεδόν, ἰόντων
ὄχων σοιητην, χριστὸν ἰόν θεόν, αὐλὸν ἐμδυσώση
σον, ἡρηνόουσαι τὰ σὺρμωαντα.

ὠδή. γ'. Δότε πομα πτωμεν.

Δότε πομα πτωμεν καλνόν, ἐμ δηγῆς καυνολάης
παίνδες φηγέορλοι, τοῦ φεραρχου ἰού σοφῶ, χριστὸν ἰόν
δοξάσαντος ἰρανωῶ, ἐν βίᾳ οὐδὸλην.

Δότε οὐφρημώσωμεν σιγοί, ἰόν ἰσῶ χριστὸν φεραρχῆν
θῶν πανάρετον, ἰόν μωγισκὸν ὡς ἡρεος, ἰού ἀμδελῶ
νος ἐργάτην καὶ νυῦν, ἰόν ὄντως θεόφρονα.

Νῦν παίνδες πληρῶντες χαρμονῶς, οἱ ἐν ἡμῶν σαφῶ
πιχοί οἱ ἀπεσσαντες, εἰς ἡμῶν μνήμη ἡμῶν, πανά
ρετε θῶας οὐφρονῆς, χριστὸν μεγαχυνοντε.

Νέος θησαυρὸς ἡμῶν χριστῶ, ἐμδελῶς, ἐδδθης θῶε
πανάρετε, ἡ γὰρ ἐν σοὶ ἀρετῆ, ἐργάτην σε ἐδδξε
σιγον, καὶ θῶν ἐμδελῶρα.

Χθες' συνεταυρωθῆς ἰσῶ χριστῶ, ἐν νηγῆας, οὐχαῖς
λε καὶ δάκρυσιν, ἀλλ' ἐξανέστης αὐτῶ, ἰρυφῆς με
λασχωῶν ἐν ὄρανοῖς, πανάρετε σημερον. **Θεο. το**

Εν βῶδω Μωσοῦς σου ἰουβιῶς, ἰσῶ μωγῆριον σαχαρ σε
μνή ἐμδελῶται. ὡς γὰρ ἐμδελῶται ἡ φηγῆς, ἰσῶ οὐδὸλην
θεοδηλος ἰσῶ σὺν μῆραν ὁ καλεφρεξεν.

ἵχος α. Α. Δ'. τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν ἰνὴν ἀνὰ καλαμαδῶν, καὶ δεξαμένους
σχεδὸν ἰόν' μωτικόν, τοῦτον ἐθνοσώριδας σεαυ
δῶ ἰόν' ὄρανιον, καὶ ἐν παννύχῳ γάσῳ, θεοῦ ἔξε
ζήησας, καὶ οὐρανῶν ἐν δούλῳ, οὐφραίνῃ μακάριε,
ὄθεν ἰὼν σὺν σόνων ἀμοιβῆν' εὐκομισῶ, εὐδῶδῳ
ἰνὴν οὐάχραν, καὶ ἰόν' γεφάνον ἐν δόξῃ, ἱεραρχα πα
νάρετε. σρεσβόνε χριστῶ ἰῶ θεῶ, ἰὼν σλασμαδων ἀ
φροιν δωρησάσδας, τοῖς ἐορλαῖσσι σῶδῳ ἰνὴν ἀγίαν
μνησκην σου.

Δόξα.

Προσουχῆ ἀεινάω καδοσρησδῶς, καὶ νητῆρας ὁ
μῆγαι ὀχαρωδῶς, ἰνὴν κελῆσιν ἡρχάσασα, ὡς ἰνὴν
σραξὴν καλαρηχον, ὄλος γὰρ ἰνὴν σάρκα σιέξων
ἀγῆσσειν, ἐν κερυδῶ κοιλῶνῃ ἡγρυῶνῃ οὐχόμενῃ,
ὄθεν καὶ ἰνὴν ὄσαν ἡλδρηγίαν ἐλέγη, σπειδάκρυς
σάνδοτε, σκεσθικος, σύνρους, οὐδονος, ὁ θεοφρον
πανάρετος. ὄλος γὰρ χριστῶ ἰῶ θεῶ, συνουφραῖ
νων τοῖς σιγῶις ἰνὴν ἀφροιν. ἰμεδων δωρησας σλα
σμαδων ὁ ἐν δόξῳ.

καὶ νῦν.

Εὐλαῶν κοχῶσαν καλῆηδεν ἰὼν Ἡαλρηκῶν, ὀμνηδῶσθε
λοῦδης ἀσοχισῶν, ἡνωδῃ σαχυῶνῃ, ἰνὴν σάρκος ὁ ἀ
ὄρατος, καὶ γαυρῶ ὄσας ἐκῶν καλεδῶξασα, ἰνὴν
ναυρῶς ἀνεξῆσε, νεκρῶσας ἰόν' θάνατον, ὄθεν ἰνὴν
σπηγῆν σε ἰὼν ἰοσῶλων δαυμάδων, ὑμνωδῶς βοῶμεν
σοι θεοδοκε πανῦμνητε. Κατρε κηίμαξ ὄρανιε,
καὶ γέφυρα παρδῶνε ἀγνη, σρος ζῶνὴν μετὰ σου

ὡδή δ. εἰς τῆς θῆας θυγατρὸς.

Ὁ ἀνδρώσινον, χαῖρε αἰδοῦ ἢ γυμνωσῖς Λεωθονο

ὡδή
δ.

Εἰς τῆς θῆας εὐλογητῆς, τῶν ἀγαθῶν ἱεραρχῶν,
καὶ ὁ δὲ Χριστοῦ ἱεραρχῆς, ἡ γνοῦλο λέγειον, ἐκέλε
τὸ θεόφρονος, ἐκέλε δὸν κληρῶν, καὶ ἐξ' οἰκῶν, γνω
τος γὰρ μόνῳ θεῷ ἐδῆκνυτο.

Εἰς λυχνίας θυγατρὸς, λυχνος ἐλεθῆς θυγατρὸς,
λαμῶν ἀρετῶν λατῆς ἰδεῖται, καὶ θυγατρὸν ἀσάντα,
Ὁ ἱερόν σου ποιμένιον, σῶσιν ἀσόνεμεν ἡνὶ χαρῖν,
ἡνὶ κρυφῆ σου ἱσιμακαρ ἀγρότητος.

Απολιναξας αἰσὸ σῶ, σρόνοισιν σῶσαν ἡνὶ σαρκῶς,
νῆψιν, ἀγρυπνητῶν, καὶ τῶσιν, καὶ νητῆων ἡσικ
σας, σιδηροῖς διεζόμενος, ἐνδῶν δῶν ἱμαθῶν ἐ
λετῆς, λαί σρος θεοῦ δέησῆς σου πανάρετε.

Ὡς ἐνιαύσιος ἡμῖν ἡσῆ θυγατρὸς ἐορῆ. ἡγθεν
ἱερώτατα κῶμος, καὶ ὡς θῶς ἀνέλαθε τοῖς λεσυνε
ορλάξοι, μνήμη σου ἡνὶ θῆαν ἱσιμακαρ, καὶ τοῖς
σοδοῖσι σε ἱρίβον ἀνύσασοι.

Θεοθάλαρ μὲν Δαβὶδ ἱμαθῶν θῆσι σρος ἰόν θε
όν, σου δυνασοσύνην ἡνὶ θῆαν ἱετῆς ἐνδύσοντα,
διο ἠσοῖ, σῆληρωτας, σήμερον ὡς τοῖς σρῖν ἱερα
χας, δυνατος καὶ ὁσῖος σοφῆς γενομένος. **ΘΕΟΤΟ**

Μοῖνη ἐθαῖνης θυγατρὸς χηρῶν πανδαυμαζον
ἀγνή, σράγμα φοβερόν, ἡνὶ γὰρ θυβῖν, σὺ ἐμακνη
τομένησα, ἀνθῶ ἀδοραῖς κηήσασα, κηησα σαλιν ὡς
σρῖν σαρδένης, ὁ γενητῆς γὰρ ἐκ σου θεός ἐστῖν ἀγνή

Ορθρίσωμεν σημερον σάντες, καὶ ἰὼ κληνῶν γε
βαρχη σοι προσοίσωμεν θῆον ὕμνον. ~~βασιλεὺς~~
~~τῆς γῆς~~ καὶ ἰνὴ θῆαν μνήμην σου δόξασον
τες πανάρτε, χάριν ἀνλήσωμεν ἐνδεον.

Ορθρίζοντες ὕμνημέσθε σάντες, ἰὼν ἐσ' ἐσχάτων
ἰων χροῶν ἀγιάσαντα ἐν ἀσκήσῃ, καὶ ἐχθρον
παλίσαντα σοσι σου ἰὼν ἀρχικαικον Πάτερ γε
βαρχα πανάρτε.

Τὴν ἀμείρον σου βυβαγαχνίαν ὁ φερβὸς σροί-
δων, ὁ ἐπιτορκος ἐδαμβήτο. καὶ ζῆτων συμασθῆ-
αν, θυρίσκη ἰὼ ποδάρμενον, ἐκ σὸ σοφ' ἐφ' ἐρωλά.

Τὴν ἀμείρον σου καλεχχαν, προΐδύλες κρυσῶν,
βαρχα οἱ θυβαλαί σου, ἐμνηκόνθον λαῶν, ἀγα-
λλομένη ψυχῆ, καὶ ἐν κρυσιῶν ἄργαλοντο.

Προσέχθωμεν ἐρσιδιφόροι, πιφοὶ δεδερκοτες
λα' ἐν ἐκβάσῃ, καὶ καλῶς ἐλάζοντες, λα' ἐκ λούδου-
ἐσχαλα, δόξα σοι Χριστ' ἐκβοήσωμεν. **Θεολογικον**

Εκνήσας φουσεως νομο, ἀλλ' ὑπερ νομον, σου
γαρ μόντης ἀάπορος ἡ γοχθῆ, φρικτῶς καὶ νοχμῆ,
ὁ ῥύσος καὶ λεγομενος, ἰὼ τοκετούσθ παναμω
με. **ὠδή. ζ. καληχδες ἐν τοῖς καλωλαοις τῆς γῆς.**

Καλυγῆς ἐν ἰὼ διορατικῶ τῆς ψυχῆς, τὴν λα-
χχαν πρὸς Κύριον ἐκεδημίαν σου Πάτερ, ἡν' καὶ
γνωρίσας ῥυθῆς ἰοῖς οἰκῆοις σου, ἐκδενέγερον αὐ-
λοι, λα' ἐν σοι ἐπενοκόπουν.

Καλακαρπος ὡσῆ ἐλαία φανῆς, ἐν ἰὼ ἰησ' ἐξο-
δουσθ καρῶν ἀρετων πολυτρόπων, τοῖς ἐαυθῆτε

Αληθινούς, καὶ πᾶσι γνωστοὺς. ὁ πανάρετος Φη
μεν, ὁ τῆς Κυσίου προΐστῳρ.

Φυλάξας τὴν ποιμνὴν σου σῶσον σοφεί, ἐξ ἀ
ρεσεως πάσης, καὶ ἴν' οἴκῳ Ἰησοῦς ἀνώμη
λον, τῆς ἐξόδου σου πανάρετε πανένδοξε, ὅ
τρεπίξῃς τὴν τρίβον.

Φυλάξας τὴν ψυχὴν σου καθαράν φερώτατε,
καθαρώς ἰὼ καθαρώ ὠκνώδης τυκτώ, ὅσπρ
ὀρέπῃσε σοφεί τὰ ἐνδάρια ἐδοιμάσῃ σου σαφώς,
καὶ ἴν' ἴαρον ὀρυξῆαι.

Σώθερμον πανδέχε γέ θεοῦ, καὶ ἴν' ὄλα ὄλον
ποιητᾶ, τὰς τοῦ σου φεράρχου θῆρας λιλαῖ
σφιφρῆρῃσον, ἀβραβῆς σου ὑμνητᾶ, ἐκ παντοί
ων κινδύνων. **Θεολοκίου**

Θαυμάζων ὁ μέγιστον θαῦμα εἴ σοι, ὠβθῃ ἀπὸ ἰ
ἀμναῖ, ἴν' γὰρ ἀίροντα κοσμοῦ ἴν' ἀμαρτῆαν, ἀμνοῖ
ἀπεκνησας, ὄν' δυσώσῃ ἐκλενωῖ, ὑπέρ τῶν σε ἔ
μενοῦντων. **Κονδαίμον. ἡ γ. β. τὰ ἀνω ζητωῖ**

Τὸν νῦν ἐλλαμῆδεις, τῆ ἀγῆ τῶ πνθῆματος,
ποιμνὴν πρακτικὸς ἐδῆχθῃς φερώτατε, δι' αὐ
τοῦ ἀπῆρηθας, τῶν θαυμάτων τῆν θῆαν ἐν ἔ
ργῳ, καὶ ἐγένου πανάρετος τῶ πράγματι, τὴν
κεῆσιν ἐκ ἴων ἔργων κομισαμένος.

Θοῦ ἴν' μνήμην φερώτατε δοξάζοντες, ἐπα
ξίως καὶ ἴν' ὑμνον σοι προσφέρομεν, ὄλι ἴν' ἀρ
χαῖον δράκοντα καλέβατες, ἐν ἡμέρας ἰοῦς

ἐν ἐσχάταις θῆοις ἔργοις σου, καὶ ποιμὴν ἀνή-
γορῶδης, Κύπρου ἀρίστος, καὶ αὐτὴν ἐβωλαγωγῆσαι
πανένδοξε, διὰ τοῦτο, καὶ πᾶς πικρὸς συγχαίρη-
τῆ ἐνδόξῳ σου κοιμῆσαι πατέρ ὅσιε. ὅτι περ
ἐν ἀρεταῖς δεινέρευσας δαυματὸς γενόμενος. Ἰεράρ-
χα πανάρετε, ἦν κηρῶν, ἐκλῶν ἔργων κομισάμεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας **μ**νήμη τοῦ ἐν **α**γίοις **π**ατρὸς ἡμῶν
παναρέτου, **α**ρχιεπισκόπου **π**άφου τῆς **κ**ύπ-
ρου, τοῦ καλὰ τοῖς 1791. ἔτος τετραωθέντος.

Πᾶσαν ἀρετὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐγκύσας.
Πρᾶξῃ τὴν κηρῶν πανάρετος καλύπτει.

Ὁ νεοφανὴς οὗτος φωνῆρ ὁ θῆος.
Τῆς σεστῆς βιωῆς Χριστοῦ τῆς ἐμνησίαις
ψήφω δεῖκῃ τῆς πάφου ἱεραρχῆς
συνκαδιδάται, ὡς λυχνος ἐν λυχνία.
Ὁὗτος οὖν τυχεῶν ποιμαντικῆς εὐνοίας
τρισκαδέκατος ἀπόστολος φανῆνας.
καλεπῆγελαι, ἀλλ' οὐκ ἀποδυγχανῃ.
τοῦ αὐτῆς σκοποῦ, ἃ ἤρξατο ὁ μέγας.
τοῦτο οἱ κρυπτοὶ ἀσκητικοὶ ἀγῶνες,
μόλις φανεροὶ ἐγένοντο τοῖς οὖσι
τοῦτω κηρῶν, καὶ τὰυτα πρὸς τόδεος.
εἶχε γὰρ βροθὴν τοῦ ἄρτον καί ἡς ποσιν
υδῶρ τὸ ἀγνόν καδάσαξ τῆς ἡμέρας.
προδοισόμενος ἐμπάδραν τῆς γῆδους.
λογῶ ἐν ἐνί, ἀσκητικούς καματους

μετερχόμενος, ἐτήκετο τὴν σάρκα.

ὡς ὑπὸ πυρός ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων,

ὁ παναρετός τῆ κηρῶν καὶ τῆ πράξι.

ἐν πολλῇ ἀδουδῇ, ἐν πάσῃ κακουχίᾳ,

πιεζόμενος ἀλύσσει βαρῶσιν

καὶ ἰ' ἀπόχρητα ἀθήκεν ὁ γενναῖος

οὗτος τοιγαρὲν τὸ τέλος προγνωρίσας

προδηλοσοιῶ τοῖς μύθαις καὶ τὸν τάρον.

σκάσει ὁ αὐτός καὶ τὰ λοιπὰ φρονίξῃ

ταῖς αὐλοῦ χερσὶ καὶ ἔλω ὄροσκαλήτας

ἐξ ἀλλοδαπῆς τὸν ἀγιον καρπαθου

εἶνας πρὸς αὐλὸν μέχρι ταφῆς, ὡς φασκεῖ

ἠπεριγραφῆ τῶν βίου τούτου πάσα.

ὄθεν ἐξ αὐλοῦ τῶν θῶν μητηρίων.

οὗλος μετασχῶν καὶ οὐλογῆσας πάντας

πνεῦμα δὲ αὐτοῦ παρεδωκε δὲ πλάτη

ὡδνηνεκῶς ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβυγ

τῶν δὲ ἰνῆ αὐλοῦ τιμῶν δὲν μνήμην οὕτως.

ταῖς δὲ τῶν ἀγίων πρεσβυγῶν Χριστὸς ὁ θεός, ἐλπίσας

ἡμῶν. *Ὡδῆ. ζ. ὁ παῖδας ἐκ καμίνου*

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, θεός τρι

συπότατος, ὠκῆσε ἐν σοὶ τῆ καθαρᾶ σου βιοδῆ,

καὶ τὰ ἀδῆγα δῆγα σοὶ ὅσιε, ἄρῃασατο ὡς φασίν

οἱ αὐλοῦσας, τῆς ἐμδῆμίας σου παναρετε.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, αὐλὸς σου δ

πνοιξε, κόρας τοῦ νοός, καὶ τῆς ψυχῆς σου

προέγνωε τὴν ἔξοδον, θεόφρον παναρετε,

αὐλῶ καὶ ἀνεπραξες, εὐλογητός ὁ θεός, ὁ

τῶν πατέρων ἡμῶν.

σὺν ἀνδράσι
Γυναικες μετὰ μύρων θεοφρονες, καὶ αὐτοὶ
 οἱ οἰκίας σου, μνηστὴρ τῆς σῆς ἱερωτάτης
 βιοτῆς, ἱεράρχα Χριστοῦ μου πανάρετε, καὶ
 θωάντες ἀγγέλοις ἐυαγγαζόν, εὐλογητός ὁ θε
 ος ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Γυναικες μετὰ μύρων θεοφρονες, Χριστοῦ τὰ
 θεῶν ἔδραμον, σοῦ δὲ τῆ ταφῆ λύση συνήχοντο
 πολλοί, καὶ ἐξοχως τῆς Κυπρου οἱ τροφίμοι,
 σὺν δούλοις καὶ καρπάδου, ὁ ἱερωτάτος παρδένι.

Ὡς ὄντως ἱεράσου ἢ ἐξοδος, πανάρετε εὐδοξέ. αὐ
 ἴη σου καὶ γὰρ καθάριζουσα πηγούς, ἐγκαινίσθη
 αἰδοῖς τὰ τε ὄσια, τῶν πρώων θεοφρονων τὰ ἐρ
 γα, ἱεραρχῶν τε καὶ ὁσίων ὁμοῦ. **Θεολοκίον**

Θανάτου καθαρῆς ὁ λόκος σου, Δεδοῖνα πα
 νάμεμε, γέγονε καὶ γὰρ, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐξα
 νάτας, συνεξηγρε τὰ ταγματὰ τῶν ἀγίων,
 ὁμόιος διλογητός τῶν πατέρων, θεός καὶ ὑπερ
 εὐδοξός. **Ὡς ἡ ἡ αὐτὴ ἡ κλητὴ καὶ αἴγια**

Αὐτὴ ἡ κλητὴ καὶ αἴγια ἡμέρα, δι' ἧς τοῦ ἱε
 ράρχου παναρέτου τὴν μνημὴν, ὡσπερ ἡλῖος
 σελήνη εὐθέως καθύλασεν, ἐν ἧ καὶ ὑμνήμεν
 Χριστὸν ὁ δούσι αἰῶνας.

Αὐτὴ ἡ κλητὴ καὶ αἴγια ἡμέρα, ἐγέρσεως Κυ
 ρίου, δι' ἧς ἡ θῆα σου μνημὴ, ὡς ἡμέρα ἐξ ἡλι
 ακοῦ φῶς καθάλαμπεται, ἐν ἧ σὲ ὑμνήμεν,
 τὸν θῆον ἱεράρχην.

Δευτε τὴν κλητὴν ἑορτὴν τοῦ ὁσίου, κλητῆς ὑ
 μνολογίας, νῦν ἑορτάσωμεν πάντες, ἀμφωδὲ

ρωθεν γὰρ τέρπη φιλεορταν τὰ συτήματα,
μεσον ὡς ἐγῶσα, τῶν ἐορτῶν τοῦ Δεσπότη
Κρον κίχλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, λαὸς Κυρία,
καὶ ἴδε τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἡ τελέταις ἡμνήμη,
παναρέτου τοῦ καλοῦ καὶ αἰγαδοῦ ποιμένος σα
καὶ Χριστοῦ ἀνύμνη, αἰλὸν γὰρ τοὺς αἰῶνας.

Πατερ πανδοκράταρ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα,
ἢ ἀναρχος οὐσία, ἢ ἀκαταλόγος φύσις, ὁ Θεὸς τῶ
παντός πάσης θλίψεως, τὸν σὸν λαὸν ἐξέλα
ταίς τοῦ σου ὦ Τριάς, Ἱεραρχοῦ πρεσβήτας.

Μόνη εὐμηράσιν ἐδάχθη παρθένος, θεόνυμ
φε μαρία, ἀνθὸ ἀνδρός λετοκυῖα, τοῦ Σωτῆρα Χρι
στοῦ, τῆς ἀγνῆας τὴν σφραγίδα φυλάξασα, σε μακα
ριζῶμεν πῖστοι γὰρ τοὺς αἰῶνας.

ὦ δὴ θ. μεγαληνέριε.

Μεγαληνον ψυχῆμα τοῦ ἐν Ἱεραρχαίς παναρε
τον τὸν θῆον. *Φωλίζου φωλίζου ἡ ν.*

Φωλίζου εὐφραίνου, τῶν ὀρθοδοξῶν ἢ πληθυσ
καὶ ἔξαιρετον σκιρτα, κύσρος ἢ πλητῆσας
τὸν πρὸς Θεὸν πρέσβυ κρατασόν, θῆον δε
φροσόν καὶ προγάτην, τὸν ἐν ἀγίοις πανα

Μεγαληνον ψυχῆμα τὸν ὑπερκοσμῖως, βιω
σαντα ἐν κοσμίῳ Χριστοῦ τὸν Ἱεραρχην.

Φωλίζου φαιδρύνε, ἢ ἐκεχησία τοῦ Χριστοῦ, κ
γὰρ νέα φαιδρότης, νῦν σε καλεκοσμῖσε, χόρ
ε οὖν, καὶ ἀγάλλε φαιδρῶς ἐσί τοῦ σου θῆου τε
φωτῆρος, τῆ μνήμη τοῦ σε κοσμῖσαντος.

Επίμερον θῆα Χάρις , πιφούς καδαγιαζῆ ,
δούς οὔσεως τιμῶντας , τὴν μνήμη σου θεοφρον .

Ὡ θῆας , ὦ φίλης , ὦ μακαρίας τελευτῆς ,
δι' ἧς μέτοχος ὄρθης τῶν σροκρίτων ὅσιε ,
βερραρχῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς , εὐκήσῃ λαμφάν
των , μεδ' ὧν σε γεραίρομεν , ερεσβευτά ἡμῶν
παναρελε .

Επίμερον τῆ ἐχέρσῃ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ,
ὡς ἡλῖος ἐκλάμσῃ , ἡ μνήμη σου τρισμακαρ .

Ὡ θῆας καὶ μόνης , δόξης ἰῆς ἀνω πύργου
φῆας , βερραρχα Κυρίου , τοῦ Χριστοῦ παναρε
λε , χόρδου εἶν , καὶ πρεσβῆσαν ποιοῦ , ὑπερ
ἡμῶν τῶν ἀγ' τελευτῶν , ἰο' ἱερόν σαμνη
μοσούνον .

Δοξα

Μεγάλυνον ψυχῆμα τὸν ἕνα τῆς Τριάδος ,
Χριστὸν τὸν ἀνασάντα , ἱρήμερον ἐκ λάθου .

Ὡ Πάτερ καὶ Λόγε , καὶ θῆον Πνῦμα καὶ σεσόν .
ὦ Τριάς ὁ θεός μου , ταῖς τοῦ σου βερραπον
τος , θῆας λιταῖς , ἀφῆσιν πλασμαμάτων , δῶ
ρησας νῦν , ἡμῶν τοῖς σοῖς δούχοις , καὶ βα
σιχῆας σου ἀξίωσον . **καὶ νῦν .**

Μεγάλυνον ψυχῆμου , τὴν ἀγνήν παρδένον ,
τὴν γεννησαμένην , Χριστὸν τὸν ζωοδότην .

Τὸ ὄρος τὸ μέγα , ἐν ᾧ καλώκησε Χριστός , σὺ ὑ
πάρχης παρδένε , ὡς βοᾷ ὁ θῆος Λαβιδ' , δι' ἧς
ἡμῶς ἀνοψάθημεν πρὸς ἔθρονόν ὑοθετηδεντες ,
τῷ πνῦματίσου θεονυμφῶδε .

Ὁ ἀγγελος εἶσα **Φ**ωλίζου φωλίζου .

Εξάπονη· σαρκι ὑπνώσας ὡς θνητός·

Ποιμὴν τῆς πάφου γεγονόσιν, ἐν ἀρεταῖς δὲ
πρεφῆας, πανάρετε ἱεράρχα, πρᾶξιν ὡς κλη-
σιν ἐσχηκώς, καὶ μεταφάσας τοῦ βίου σου, τῷ
σῷ Δεσποτῇ παρέφης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρε-
σβυτέρου· **ἕτερον ὅμοιον**

Τῶν ἀρετῶν λόγῳ ὀρμαδὸν σασῶν ἐκεῖσιν ὅσιν
πανάρετος ἐπεκλήθης· ὁθεν προσήγγισας Θεῷ
καὶ καδορᾶς τοῦς πύργου σου, ἐπιτελέωντας σην
μνήμην, καὶ σε μεγαλύνοντας· **ἡ τῆς εὐρυπίας**
εἰς τῆς ἀνάγκης· πᾶσα πνοή· ψαλλόμεν τῆς
προσομοίας· δὲ ἡ χ· δὲ ὁ ἐξ ὑψίστου κληθῆς·

Οουρανόθεν τὴν χάριν δεδεδυμένος, ὅτε ἡκο-
λούθῃσας, μάκαρ τῷ κλίθῃ σου, καὶ σου λόγ-
νοῦν ἀνεπλήρωσας, θῆα μελέτη, πρὸς Θεόν
ὑψος τότε καὶ πέπαικας· **νάμα τὸ ὄρανον**
Χαίρων πανάρετε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεξέωσας
τῇ θῆα πύργου, τῶν ζωηρῶν πηγῶν τοῦ
τοῦ πνεύματος· ὁθεν ἐν πόλῃ ὡς ἡς ἔρημον,
μιμηθῆς βιωτὴν τὴν ἰσαγγελον, κεκρυμμένως
διηγήθεις, τοῦς ἀγῶνας ἡς ἀσκήσεως·

Πρὸς τοῦς ἀγῶνας πανάρετε θεόφρον, τᾶσιν
τὴν ὀλονυκτον, εὐχὴν τὴν ἀπαυτον, τῆς ἐγ-
κρατήσας τὸ μέγεθος, τοῦ σου ποιμνίου, προνο-
αν πᾶσαν τῆς διηγήσεως; ζῶν γὰρ ὡς ἰσαγγελο
πάντων ἀφέτηκας· **ἄφθνη ἐν τῶν τε ἡδέων τ**
ματατον, καὶ τὰ παρόντα, ὑπερεπληθίσας

ὄλος ὕψιστος, ὡφθης ἐν μέσῳ τυρβῆς ὅσιε, καὶ
ἔδραξέ με ὡς ἄλλος ἀπόστολος, τὴν τοῦ πνεύματος
χάριν, ἱεράρχης ὡς πατὴρ ἐνδεός.

Πρῶτον πιεσθῶ τῆς ἀγύσσου καὶ νητῆρας, συσχεθῆς
ὁ ὅσιος, δαυμάτων ἔληθε, τὴν θῆραν χάριν καὶ
ἠγάθη τὸν ἱερέα, ἀσχροκερδῆς λύπη τηκόμε-
νον. ὁ δὲν καὶ πρὸς δάναλον ἐγγίσας ἔδραξε, τὴν
τῶν δαυμάτων ἐνέργησαν, ἀγιωσύνη, καὶ ὁσιόληθι
ὡς καλακόμος, καὶ λούτων μάρτυς ὁ παρθέσιος,
τῆς καρπιαδῶ ποιμενὶ ὁ σεβάσιμος. ὁ δὲ αὐλοσίθης
ἔδραχθη, τῆς θῆρου μεταστάσεως.

Πρὶν τῶν δαυμάτων ἐνέργησαν λὸ σῶμα, σου καί με
τὰ δάνατον μάκαρ ἐπλήθισε. καὶ μαρτυρῶσιν οἱ
θύλακες, οἱ σοῦ τὸν τάφον, ὡς τοῦ δεσπότης φυ-
λάττην ἔδραβδον, ἱεράρχα ὅσιε, χριστοῦ πανάρε-
τε. οὕτω γὰρ οἶδεν ὁ κύριος, δοξάζειν πάντας,
τοὺς τοῦτον ἔργοις ἀντιδοξάζοντας. ὁ δὲν ὡς
μύθης θῆρας χάριτος, ἱκετεύων μὴ παύσῃ πρὸς
κύριον, ὑπὲρ πάντων λῶν πύθη, σοῦ τελοῦντων
τὸ μνημοσύνην. **Δόξα ἡ καὶ Πά.**

Πρὶν ἱερατικῆν σου εὐπλοῖδα πατὴρ ὅσιε, τοῖς ἀ-
σκητικοῖς σου πόνοις ἐξυφάνας, τῆ ἀγιωσύνη-
συνέφραφας, καὶ τοῖς δαύματιν αὐτὴν καλακομή-
σας, ἐτελεσιουργήσας. καὶ τὰ μὲν τῆς ἀπαρχῆς σου
βιοτῆς ἐπίδονα, ἢ ἐνδοξὸς σου κοιμησις, τοῖς πᾶσιν
ἐθανέρωσεν πανάρετε. τὰ δὲ μετὰ πόθμον γέ-
ρει σοι, ἢ πρὸς θεοῦ σου παρρησία, ἢ ἐν δαύματιν

